

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/152

URBROJ: 65-22-07

Zagreb, 24. studenoga 2022.

Hs**NP*022-02/22-01/152*65-22-07**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. studenoga 2022. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državnog tajnika Ivana Vidiša.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/125
URBROJ: 50301-05/16-22-10

Zagreb, 24. studenoga 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njezovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državnog tajnika Ivana Vidiša.

 3
PREDSJEDNIK
Vlada Republike Hrvatske
Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O SUZBIJANJU NEPRIJAVLJENOGA RADA

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O SUZBIJANJU NEPRIJAVLJENOGA RADA

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom propisuje što se smatra neprijavljenim radom, uređuju mjere za suzbijanje neprijavljenoga rada, aktivnosti u cilju poticanja prijavljivanja rada, vođenje evidencije neaktivnih osoba te odgovornost za povrede odredaba ovoga Zakona.

(2) Ovaj Zakon primjenjuje se i na državljanina treće zemlje koji nema zakonit boravak sukladno propisu kojim se uređuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada stranaca koji su državljani trećih zemalja.

Usklađenost Zakona s pravnim poretkom Europske unije

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

- Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009.)
- Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 159, 28.5.2014.).

Definicija neprijavljenoga rada

Članak 3.

(1) Neprijavljeni rad se definira u užem i širem smislu.

(2) Neprijavljeni rad u užem smislu je rad koji s obzirom na narav i vrstu rada i ovlasti poslodavca ima obilježje radnog odnosa, a nije zakonito ugovoren ili nema valjanu pravnu osnovu, odnosno za koji nije uspostavljena odgovarajuća prijava na obvezna osiguranja u skladu s posebnim propisima te u smislu ovoga Zakona obuhvaća sljedeće pojavne oblike:

1. obavljanje rada bez prijave na obvezno mirovinsko osiguranje prije početka rada, s prvim danom početka rada odnosno na odgovarajuće radno vrijeme ili
2. obavljanje rada bez sklopljenog ugovora o radu u pisanom obliku ili bez pisane potvrde o sklopljenom ugovoru o radu ili
3. obavljanje rada na temelju drugih sklopljenih obvezno pravnih ugovora između poslodavca i fizičke osobe kada takav rad s obzirom na svoju narav i vrstu te ovlasti poslodavca ima obilježja posla za koji se zasniva radni odnos ili

4. zapošljavanje državljanina treće zemlje protivno odredbama propisa kojim se uređuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada stranaca koji su državljani trećih zemalja.

(3) Neprijavljeni rad u širem smislu obuhvaća rad koji prema svojim obilježjima predstavlja izbjegavanje obveza koje poslodavac ima vezano uz plaću radnika, a u smislu ovoga Zakona obuhvaća sljedeće pojavne oblike:

1. radni odnos u kojem se ne isplaćuje povećana plaća radniku i ne uplaćuju propisana javna davanja na i iz povećane plaće ili

2. isplaćivanje plaće ili dijela plaće bez obračuna i uplate propisanih javnih davanja.

(4) Neprijavljeni rad je zabranjen.

Pojmovi

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *radnik* je fizička osoba određena općim propisom o radu

2. *poslodavac* je fizička ili pravna osoba određena općim propisom o radu

3. *naručitelj posla* je fizička osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti ili pravna osoba koja je s izvršiteljem posla sklopila ugovor o obavljanju posla, za koju izvršitelj posla obavlja taj posao, ako se tim ugovorom ne prikriva neki drugi pravni posao

4. *izvršitelj posla* je fizička osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti ili pravna osoba koja je s naručiteljem posla sklopila ugovor o obavljanju posla, koja za naručitelja posla obavlja taj posao, ako se tim ugovorom ne prikriva neki drugi pravni posao

5. *samozaposlena* osoba je fizička osoba koja obavlja samostalnu djelatnost i ostvaruje primitke od samostalne djelatnosti koji se oporezuju sukladno propisima kojima je uređeno oporezivanje dohotka i dobiti odnosno po toj osnovi je obvezno osigurana prema propisima koji uređuju obvezna osiguranja te fizička osoba osnivač koja je ujedno i jedini član uprave ili izvršni direktor trgovačkog društva i koja nije zaposlena u tom društvu i ne zapošljava druge radnike

6. *prikriveni radni odnos* podrazumijeva obavljanje rada na temelju drugih sklopljenih obvezno pravnih ugovora između naručitelja posla i izvršitelja posla samozaposlene osobe kada takav rad s obzirom na svoju narav i vrstu te ovlasti poslodavca ima obilježja posla za koji se zasniva radni odnos

7. *bruto plaća* je iznos koji pripada radniku za obavljeni rad, a sastoji se od iznosa za isplatu radniku i javnih davanja koji se sukladno propisima isplaćuju iz bruto plaće

8. *plaća* označava bruto plaću

9. *ugovaratelj* je naručitelj usluga koji je s podugovarateljem sklopio ugovor radi izvršenja svih ili dijela radova i usluga koje se obvezao izvršiti u skladu s prethodno sklopljenim ugovorom za drugog naručitelja, ako se tim ugovorom ne prikriva neki drugi pravni posao

10. *podugovaratelj* je pružatelj usluga koji je s ugovarateljem sklopio ugovor kojim se obvezuje izvršiti sve ili dio radova odnosno usluga, a poslodavac je radnika koji obavlja poslove radi ispunjenja tog ugovora, ako se tim ugovorom ne prikriva neki drugi pravni posao

11. *neaktivna osoba* je osoba sposobna ili djelomično sposobna za rad, u dobi od 15 do 65 godina, koja nije u radnom odnosu odnosno koja ne obavlja samostalnu djelatnost, nije uključena u program obrazovanja niti osposobljavanja i ne traži aktivno posao

12. *treća zemlja* je država koja nije država članica Europskog gospodarskog prostora niti Švicarska Konfederacija.

(2) Pojmovi i izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje i odnose se jednako na muški i ženski rod.

Nadležnost inspekcijskih tijela

Članak 5.

Nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektori koji su prema posebnim propisima ovlašteni za nadzor u vezi s radom i zapošljavanjem, a nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijava i uplata javnih davanja službenici koji su prema posebnim propisima ovlašteni za obavljanje poslova poreznog nadzora.

Pretpostavka trajanja radnog odnosa

Članak 6.

Kada nadležni inspektor u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi postojanje neprijavljenoga rada iz članka 3. stavka 2. ovoga Zakona, smatrat će se da je radnik koji je obavljao takav rad neprekidno bio u radnom odnosu u punom radnom vremenu kod poslodavca u trajanju od šest mjeseci koji prethode danu u kojem je izvršen nadzor i utvrđena činjenica neprijavljenoga rada, osim ako iz podataka kojima inspektor raspolaže u nadzoru nedvojbeno proizlazi da je prethodno trajanje radnog odnosa bilo kraće ili duže.

Postupanje inspekcije

Članak 7.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor će, ako utvrdi da je za poslodavca radnik obavljao neprijavljeni rad, o navedenome u zapisnik unijeti podatke o radniku, razdoblju koje je radnik obavljao neprijavljeni rad u skladu s člankom 6. ovoga Zakona i opis poslova koje je radnik obavljao.

(2) Nadležni inspektor će u roku od osam dana od dana utvrđenja postojanja neprijavljenog rada iz članka 3. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona, rješenjem naložiti poslodavcu da podnese prijavu na obvezno mirovinsko osiguranje počevši od dana koji je zapisnikom utvrđen kao

početak rada radnika, odnosno koji je u skladu s člankom 6. ovoga Zakona pretpostavljeni dan početka rada, i uplatu iznosa od 2.650,00 eura za svakog neprijavljenoga radnika u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, sukladno naputku o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba.

(3) Ako se kod istog poslodavca tijekom sljedećih inspekcijskih nadzora u razdoblju od šest godina od prvog utvrđenja činjenice neprijavljenoga rada ponovno utvrdi neprijavljeni rad, nadležni inspektor će postupiti u skladu sa stavkom 2. ovoga članka pri čemu se iznos obveze uplate povećava na 6.630,00 eura za svakog neprijavljenoga radnika.

(4) Poslodavac je dužan u roku od tri dana od dana dostave rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka podnijeti prijavu na obvezno mirovinsko osiguranje i uplatiti iznos iz stavka 2. odnosno stavka 3. ovoga članka.

(5) Ako se kod istog poslodavca činjenica neprijavljenoga rada utvrdi treći i svaki sljedeći put, u razdoblju od šest godina od prvog utvrđenja činjenice neprijavljenoga rada u skladu s člankom 6. ovoga Zakona, nadležni inspektor će, pored postupanja u skladu sa stavkom 3. ovoga članka, usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti poslodavcu obavljanje djelatnosti u nadziranom objektu odnosno prostoru.

(6) Rješenje iz stavka 5. ovoga članka ukinut će se u roku od tri dana od dana dostave dokaza nadležnom inspektoru o uplati iznosa iz stavka 3. ovoga članka, ali ne prije proteka 30 dana od zabrane obavljanja djelatnosti.

(7) Rješenje iz stavka 5. ovoga članka izvršava se odmah pečačenjem poslovnih prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način, bez donošenja rješenja o izvršenju.

(8) Poslodavac na kojeg se odnosi usmeno rješenje iz stavka 5. ovoga članka može pisanim putem, u skladu s posebnim propisom, zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u nazočnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.

(9) Žalba protiv rješenja iz stavaka 2., 3., 5. i 6. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Izvršno rješenje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka dostavit će se nadležnom tijelu koje je ovlašteno za utvrđivanje prava na mirovinsko osiguranje, nadležnom tijelu koje je ovlašteno za utvrđivanje prava na zdravstveno osiguranje te nadležnom tijelu koje je ovlašteno za obračun poreza i doprinosa za obvezna osiguranja prema sjedištu poslodavca.

Postupanje nadležnih tijela

Članak 8.

(1) Ako poslodavac ne podnese prijavu na obvezno mirovinsko osiguranje u roku iz članka 7. stavka 4. ovoga Zakona, nadležno tijelo ovlašteno za utvrđivanje prava na mirovinsko osiguranje će na temelju dostavljenog izvršnog rješenja iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona po službenoj dužnosti donijeti rješenje o priznanju svojstva osiguranika, počevši od dana koji je naveden kao početak rada u navedenom rješenju.

(2) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(3) Nadležno tijelo ovlašteno za utvrđivanje prava na mirovinsko osiguranje neće donositi rješenje iz stavka 1. ovoga članka odnosno neće postupiti po podnesenoj prijavi koju je poslodavac podnio u skladu s člankom 7. stavkom 4. ovoga Zakona za razdoblje u kojemu je radnik već prijavljen na obvezno osiguranje.

(4) Prijava na produženo osiguranje prema posebnom propisu ne smatra se prijavom na obvezno osiguranje u smislu stavka 3. ovoga članka.

Prijava državljanina trećih zemalja

Članak 9.

Za državljanina treće zemlje za kojeg je utvrđen neprijavljeni rad u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom 4. ovoga Zakona, prilikom uspostave prijave temeljem članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 1. ovoga Zakona obvezno mirovinsko osiguranje prestaje s danom kojeg je tijekom provođenja inspekcijskog nadzora kod poslodavca utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada.

Obveze poslodavca

Članak 10.

(1) Poslodavac je dužan u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona za svaki mjesec pretpostavljenog razdoblja rada iz članka 6. ovoga Zakona isplatiti plaću za puno radno vrijeme u visini mjesečne bruto medijalne plaće u Republici Hrvatskoj te doprinos za obvezna osiguranja koji se isplaćuje na plaću.

(2) Obveza poslodavca iz stavka 1. ovoga članka postoji i u slučaju primjene članka 8. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Poslodavac je dužan iznos iz stavka 1. ovoga članka isplatiti na način da javna davanja koja se isplaćuju iz plaće i na plaću obračuna i uplati na uplatne račune prema posebnim propisima kojima se uređuje naplata javnih davanja te o navedenom podnese izvješće sukladno propisima vezanim uz obračun i naplatu poreza i doprinosa, a preostali dio tog iznosa uplati na transakcijski račun radnika.

(4) Ako poslodavac ne ispuní obvezu iz stavaka 1. i 3. ovoga članka, tijelo koje je ovlašteno za obračun javnih davanja rješenjem utvrđuje ukupnu visinu obveze poslodavca iz stavka 1. ovoga članka na temelju dostavljenog rješenja iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(5) O utvrđenim i uplaćenim obvezama po osnovi plaće temeljem rješenja iz stavka 4. ovoga članka tijelo ovlašteno za obračun javnih davanja će prema propisima vezanim uz obračun i naplatu doprinosa izvijestiti Središnji registar osiguranika i tijelo nadležno za utvrđivanje prava na mirovinsko osiguranje.

(6) Iznos obveze iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se na temelju podataka Državnog zavoda za statistiku koji su u trenutku utvrđenja neprijavljenoga rada iz članka 7. ovoga Zakona bili posljednji službeno objavljeni.

- (7) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.
- (8) Rješenje iz stavka 4. ovoga članka ovršna je isprava.
- (9) Poslodavac ne smije umanjiti svoju obvezu prema neprijavljenom radniku za iznos koji mu je već isplatio osim ako isti nije isplaćen na način propisan stavkom 3. ovoga članka.

Postupanje kod prikrivenog radnog odnosa

Članak 11.

Ako tijekom inspekcijskog nadzora nadležni inspektor utvrdi postojanje ugovornog odnosa između naručitelja posla i izvršitelja posla samozaposlene osobe, a postoje okolnosti koje upućuju da se radi o postojanju prikrivenog radnog odnosa, obavijestit će Ministarstvo financija, Poreznu upravu.

Objava prekršitelja

Članak 12.

- (1) Nadležni inspektor dužan je obavijestiti ministarstvo nadležno za rad (u daljnjem tekstu: ministarstvo) o provedenom inspekcijskom nadzoru i utvrđivanju postojanja neprijavljenoga rada te poduzetim mjerama.
- (2) Ministarstvo uspostavlja i vodi popis poslodavaca kod kojih je zapisnikom iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona tijekom inspekcijskog nadzora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada.
- (3) Ministarstvo će objaviti popis iz stavka 2. ovoga članka na svojim mrežnim stranicama.
- (4) Objava podataka o poslodavcu u smislu stavka 1. ovoga članka neće se smatrati odavanjem inspekcijske tajne.
- (5) Popis poslodavaca mora jasno sadržavati naznaku da se radi o poslodavcima kojima je postojanje neprijavljenoga rada utvrđeno odnosno izrečena mjera temeljem ovlasti nadležnog inspekcijskog tijela.
- (6) Poslodavca će se brisati s popisa iz stavka 2. ovoga članka nakon proteka razdoblja od šest godina od dana kada je zapisnikom utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada odnosno ranije ako se u posebnom postupku uspješno ospori činjenica postojanja neprijavljenoga rada utvrđena zapisnikom iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona.
- (7) Sadržaj, način upisa i rokove objave podataka s popisa iz stavka 2. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za rad.

*Praćenje i evidencije***Članak 13.**

Radi lakšeg otkrivanja prekršitelja i suzbijanja pojedinih pojavnih oblika neprijavljenoga rada, vode se jedinstvena elektronička evidencija rada i evidencija neaktivnih osoba.

*Jedinstvena elektronička evidencija rada***Članak 14.**

(1) Jedinstvena elektronička evidencija rada informacijski je sustav u kojem se pohranjuju podaci o radnicima zaposlenim kod poslodavaca koji obavljaju djelatnost iz popisa djelatnosti za koje je obvezno vođenje elektroničke evidencije rada.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, u jedinstvenoj elektroničkoj evidenciji rada pohranjuju se i podaci o samozaposlenim osobama koje obavljaju rad putem digitalnih radnih platformi i ostalim osobama koje obavljaju rad putem digitalnih radnih platformi sukladno općem propisu o radu (u daljnjem tekstu: ostale osobe).

(3) Podaci iz stavka 1. ovoga članka su podaci o radnicima i radnom vremenu.

(4) Podaci iz stavka 2. ovoga članka su podaci o samozaposlenim osobama i ostalim osobama te vremenu u kojem obavljaju posao.

(5) Obveznici dostave podataka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u jedinstvenu elektroničku evidenciju rada iz stavaka 3. i 4. ovoga članka su digitalne radne platforme putem kojih rad obavljaju samozaposlene osobe i ostale osobe te poslodavci (u daljnjem tekstu: obveznici dostave podataka).

(6) Obveznici dostave podataka dužni su:

1. podatke iz stavaka 1. i 2. ovoga članka voditi putem elektroničkih uređaja uz korištenje odgovarajućih programskih rješenja koji omogućavaju povezivanje i razmjenu podataka sa jedinstvenom elektroničkom evidencijom rada u stvarnom vremenu

2. omogućiti internetsku vezu za povezivanje i razmjenu podataka s jedinstvenom elektroničkom evidencijom rada

3. nabaviti digitalni certifikat za elektroničko potpisivanje za osobu koja je ovlaštena za vođenje podataka iz stavka 2. ovoga članka kod obveznika dostave podataka.

(7) Jedinstvenu elektroničku evidenciju rada u elektroničkom obliku vodi ministarstvo.

(8) Ministar nadležan za rad pravilnikom propisuje sadržaj podataka, popis djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka, način unosa, razmjene i pohranjivanja podataka te način pristupanja podacima iz Jedinstvene elektroničke evidencije rada.

*Evidencija neaktivnih osoba***Članak 15.**

(1) Evidenciju neaktivnih osoba u elektroničkom obliku vodi Hrvatski zavod za zapošljavanje (u daljnjem tekstu: Zavod) na temelju podataka iz evidencija nadležnih tijela javne vlasti utvrđenih u članku 16. ovoga Zakona.

(2) U evidenciji neaktivnih osoba vode se hrvatski državljani, državljani druge članice Europske unije, država ugovornica Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije ako imaju privremeni ili stalni boravak na području Republike Hrvatske i državljani trećih zemalja s odobrenim privremenim boravkom, dugotrajnim boravištem ili stalnim boravkom za koje je nastala potreba praćenja u smislu propisa kojim se uređuje dodjeljivanje osobnog identifikacijskog broja.

*Dostava podataka u evidenciju neaktivnih osoba***Članak 16.**

(1) Za potrebe vođenja evidencije iz članka 15. ovoga Zakona, Zavodu podatke iz svojih službenih evidencija dostavljaju ministarstvo nadležno za financije, ministarstvo nadležno za poslove znanosti i visokog obrazovanja, ministarstvo nadležno za poslove poljoprivrede, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove, ministarstvo nadležno za poslove uprave i pravosuđa te nadležna tijela za mirovinsko osiguranje i obvezno zdravstveno osiguranje.

(2) Nadležna tijela iz stavka 1. ovoga članka redovito dostavljaju podatke Zavodu.

(3) Zavod može osim od tijela iz stavka 1. ovoga članka zatražiti podatke iz registara i evidencija i od drugih tijela javne vlasti.

(4) Zavod je dužan razmjenjivati podatke iz evidencije neaktivnih osoba s nadležnim inspeksijskim tijelima, nadležnim poreznim tijelom, te nadležnim tijelima za mirovinsko osiguranje i obvezno zdravstveno osiguranje.

(5) Pored tijela iz stavka 4. ovoga članka, ostala tijela javne vlasti mogu, u skladu sa svojim ovlastima i nadležnosti, pristupiti podacima iz evidencije neaktivnih osoba temeljem sklopljenog sporazuma sa Zavodom.

(6) Dostava podataka nadležnih tijela iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se povredom službene ili porezne tajne sukladno posebnom propisu.

(7) Sadržaj i način dostave podataka koje dostavljaju tijela iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za rad.

*Brisanje iz evidencije***Članak 17.**

Zavod prestaje voditi osobu u evidenciji neaktivnih osoba ako se više ne radi o neaktivnoj osobi u smislu ovoga Zakona odnosno ako uslijed promjene okolnosti više nisu ispunjena obilježja iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

*Odgovornost u lancu podugovaranja***Članak 18.**

(1) Ugovaratelj solidarno odgovara za obveze koje njegov podugovaratelj kao poslodavac ima prema svojem radniku, za potraživanja na ime dospjele, a neisplaćene plaće za obavljene rad odnosno pružene usluge, na koju radnik ima pravo.

(2) Radnik kojem podugovaratelj kao poslodavac nije na dan dospelosti isplatio plaću za obavljene rad odnosno pružene usluge ili dio plaće za obavljene rad odnosno pružene usluge iz stavka 1. ovoga članka može od ugovaratelja zahtijevati isplatu u roku od tri mjeseca nakon isteka roka u kojem je poslodavac, prema općem propisu kojim se uređuju radni odnosi, dužan dostaviti obračun plaće koju mu je dužan isplatiti a koji nije dostavio.

(3) Ugovaratelj odgovara radniku do visine ugovorene plaće za obavljen rad odnosno pružene usluge radi ispunjenja ugovora sklopljenog između ugovaratelja i njegovog podugovaratelja.

(4) Ugovaratelj koji je isplatio plaću radniku podugovaratelja temeljem odgovornosti utvrđene u skladu s ovim člankom ima pravo od podugovaratelja zahtijevati cijeli iznos plaćen umjesto podugovaratelja.

*Oslobođenje od odgovornosti***Članak 19.**

Ugovaratelj se oslobađa odgovornosti iz članka 18. ovoga Zakona ako je poduzeo odgovarajuće radnje kako bi od svoga podugovaratelja zatražio i dobio prije početka, odnosno tijekom trajanja obavljanja radova odnosno pružanja usluga:

1. popis svih radnika zaposlenih na izvršavanju ugovora o pružanju usluga između ugovaratelja i podugovaratelja
2. za svakog pojedinog radnika iz točke 1. ovoga članka: identifikacijski podatak radnika, datum početka i završetka obavljanja radova i usluga
3. za vrijeme trajanja ugovora između ugovaratelja i podugovaratelja, za svakog pojedinog radnika najmanje jednom mjesečno dokaz o isplati plaće i doprinosa za obvezna osiguranja koja se isplaćuju na plaću za prethodni mjesec.

*Objava poslodavaca koji nisu u prekršaju***Članak 20.**

(1) Kada u provedenom postupanju nadležno inspekcijsko tijelo utvrdi da poslodavac nije prekršio propise iz područja prijavljivanja rada i isplate plaće, dužno je, ako se poslodavac s time suglasi, o navedenom obavijestiti ministarstvo radi objave na popisu koji vodi na svojim mrežnim stranicama.

(2) Objava podataka o poslodavcu u smislu stavka 1. ovoga članka neće se smatrati odavanjem inspekcijske tajne.

(3) Podaci o poslodavcu uklonit će se sa popisa iz stavka 1. ovoga članka ako to sam poslodavac zatraži te ako nadležno inspekcijsko tijelo dostavi obavijest u smislu članka 12. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Sadržaj, način unosa i rokove objave podataka na mrežnim stranicama iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za rad.

PREKRŠAJNE ODREDBE**Članak 21.**

(1) Novčanom kaznom od 8.090,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako podatke o radnicima i radnom vremenu ne vodi putem elektroničkih uređaja uz korištenje odgovarajućih programskih rješenja koji omogućavaju povezivanje i razmjenu podataka sa jedinstvenom elektroničkom evidencijom rada u stvarnom vremenu (članak 14. stavak 6. točka 1.).

(2) Novčanom kaznom od 930,00 do 1.330,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kada je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili samostalne djelatnosti.

(3) Novčanom kaznom od 920,00 do 1.320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi poslodavca.

(4) Novčanom kaznom od 8.090,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj digitalna radna platforma kao pravna osoba ako podatke o samozaposlenim osobama i drugim osobama te vremenu u kojem obavljaju posao ne vodi putem elektroničkih uređaja uz korištenje odgovarajućih programskih rješenja koji omogućavaju povezivanje i razmjenu podataka sa jedinstvenom elektroničkom evidencijom rada u stvarnom vremenu (članak 14. stavak 6. točka 1.).

(5) Ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinjen u odnosu na maloljetnika, iznos novčane kazne uvećava se dvostruko.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

(1) Ministar nadležan za rad će u roku od jedne godine od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 12. stavka 7. i članka 20. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za rad će u roku od 18 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 14. stavka 8. i članka 16. stavka 7. ovoga Zakona.

Članak 23.

Postupci inspekcijskog nadzora započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona temeljem članka 171. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18., 115/18., 102/19. i 84/21.) dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 24.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2023.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Iako neprijavljeni rad nije nova pojava, sustavni pristup ovom problemu započeo je tek završetkom Twinning projekta IPA 2012, „Jačanje politike i kapaciteta za suzbijanje neprijavljenoga rada“ koji se provodio u razdoblju od 18 mjeseci, od studenoga 2016. do završno travnja 2018. godine. Nastavno na završetak projekta, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike pristupilo je sveobuhvatnom načinu borbe protiv ove nepoželjne pojave, i to kroz strateške dokumente: Nacionalni program za suzbijanje neprijavljenoga rada u Republici Hrvatskoj 2021. - 2024. i Akcijskog plana za provedbu Nacionalnog programa te Nacionalni plan oporavka i otpornosti 2021. – 2026.

Budući da se neprijavljeni rad manifestira u različitim pojavnim oblicima, od potpuno neevidentiranog rada, koji uključuje i pojavu tzv. lažne samozaposlenosti, do, također, više varijanti djelomično neprijavljenoga rada, bilo je potrebno prvo jasno ga definirati, a zatim kroz jedinstveni nacionalni propis urediti način borbe protiv istog, kao i protiv posljedica koje uzrokuje.

Kolokvijalno poznat kao tzv. rad na crno, neprijavljeni rad negativno utječe na razvoj ukupnog gospodarstva budući uskraćuje državu za pripadajuća javna davanja, a radnika za odgovarajući dohodak, pravo na mirovinski staž i osiguranje drugih radničkih prava. Neprijavljeni rad nerijetko podrazumijeva i nezadovoljavajuće uvjete rada, uključujući izloženost rizicima zbog neodgovarajuće zaštite na radu, nedostatnu socijalnu zaštitu te ograničene mogućnosti za razvojem i napredovanjem takvih radnika. Obavljanje neprijavljenog rada i primanje plaće „na ruke“, odnosno bez uplate javnih davanja, otvara mogućnost istodobnog korištenja raznih naknada (naknade iz sustava socijalne sigurnosti, naknada za nezaposlene i sl.), koja sredstva se osiguravaju iz državnog proračuna. Time se zadire ne više samo u prekršajnu odgovornost već u prijevarno stjecanje (imovinske) koristi bez osnove, a nanosi se šteta državnom proračunu ali oštećuje i osobe kojima su spomenute naknade stvarno potrebne.

Kada na tržištu rada dođe do miješanja prijavljenoga i neprijavljenoga rada, poslodavci koji koriste neprijavljeni rad zbog nižih troškova uslijed izbjegavanja zakonskih obveza postaju nelojalna konkurencija drugim poslodavcima, što na nezakonit način narušava jednaki položaj gospodarskih subjekata na tržištu. Iako se protiv neprijavljenog rada u pravilu poduzimaju represivne mjere, prije svega prema poslodavcima koji koriste takav rad, problemu je potrebno pristupiti s druge strane, tj. poticanjem zakonitog prijelaza iz neprijavljenih oblika rada u formalne i zakonite oblike, uz obvezu poslodavca podmiriti sve obveze koje bi imao da se radi o zakonitom zapošljavanju.

Broj neprijavljenih radnika koji rade, ili su radili na području Republike Hrvatske zadnjih nekoliko godina nije poznat, niti se može preciznije procijeniti. Istraživanja koja se bave navedenom temom u pravilu obuhvaćaju pojam sive ekonomije, pojam puno širi od neprijavljenoga rada. Podaci kojima se raspolaže su oni o provedenim nadzorima inspekcije rada, a u kojima je utvrđeno nepostojanje prijave radnika ili prijava na neodgovarajuće radno vrijeme.

Godina	Ukupan broj nadzora u području radnih odnosa	Broj poslodavaca kod kojih su zatečeni neprijavljeni radnici
2015	9.242	283
2016	8.444	292
2017	9.461	308
2018	10.109	280
2019	10.100	235
2020*	8.101	168

* 2020. godinu je obilježilo širenje bolesti uzrokovane bolesti COVID-19 slijedom čega pad broja poslodavaca kod kojih su zatečeni radnici bez prijave nije referentan

Ovim se Zakonom definira neprijavljeni rad u užem i širem smislu, odnosno ne postojanje prijave na obvezna osiguranja, ali i situacije kada radnik ima formalno zasnovan radni odnos, ali se dio rada koji obavlja ne evidentira i ne plaća (neprijavljeni rad u širem smislu).

Možda i najvažnija novost koja se uređuje ovim Zakonom odnosi se na prijelaz iz neprijavljenog u prijavljeni rad. Naime, zakonodavac ne želi samo kazniti poslodavca već osigurati da će radnik, koji nije bio prijavljen, ostvariti svoja prava iz radnog odnosa. U tom smislu, propisuje se postupanje inspekcijskih tijela, a nastavno na inspekcijsko postupanje uređuju se obveze nadležnih tijela za uspostavu obveznog mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te tijela za obračun i naplatu javnih davanja.

Jasno se utvrđuje zakonska presumpcija postojanja radnog odnosa šest mjeseci unatrag od utvrđivanja neprijavljenoga rad te se tako olakšava i ubrzava inspekcijski postupak, a ujedno djeluje odvraćajuće na poslodavca. Ujedno, za razdoblje presumpcije postojanja radnog odnosa poslodavac je dužan platiti radniku plaću kao i sva javna davanja vezana uz plaću. Ovakvim propisivanjem obveze poslodavaca izjednačavaju se obveze prema svim neprijavljenim radnicima, neovisno radi li se o domaćem radniku ili državljaninu treće zemlje koji neprijavljeno radi suprotno odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.).

Uz obveznu uspostavu prijave, propisuje se i obveza poslodavca za svakog neprijavljenoga radnika platiti 2.650,00 eura, odnosno u slučaju ponovnog utvrđivanja neprijavljenoga rada iznos se povećava na 6.640,00 eura, čime ovaj Zakon postiže učinak odvraćanja od počinjenja prekršaja.

Dodatno, propisuje se objava dva popisa poslodavaca i dvije nove evidencije. Radi se o popisu na kojem bi se javno objavili poslodavci kod kojih je obavljen inspekcijski nadzor, ali nisu utvrđena kršenja prava iz radnih odnosa, i popisu onih kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad.

Uspostavom jedinstvene elektroničke evidencije rada u realnom će se vremenu bilježiti podaci o radnicima i radnom vremenu, kao i podaci o samozaposlenim osobama koje obavljaju rad putem digitalnih platformi. Uspostavom ovoga sustava olakšat će se inspekcijski nadzor i spriječiti neplaćen prekovremeni rad, rad više od zakonom dopuštene tjedne satnice, neisplata povećane plaće i dr. Evidencija neaktivnih osoba omogućit će, osim vođenja usmjerene politike

zapošljavanja, podlogu za analizu rizika mogućnosti/opasnosti od neprijavljenoga rada koja utječe na provođenje ciljanih inspekcijskih nadzora i učinkovitije postupanje prema poslodavcima koji krše propise.

Propisivanjem solidarne odgovornosti ugovaratelja za isplatu plaće radniku podugovaratelja koji obavlja poslove radi ispunjenja ugovora između ugovaratelja i podugovaratelja dodatno se osigurava radnik da će njegov rad biti plaćen, a utječe se i na ugovaratelja da ugovor o podizvođenju sklapa sa odgovornim poslodavcima. Odredba ovoga karaktera već postoji u Zakonu o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni („Narodne novine“, broj 128/20.) ali samo vezano za upućene radnike u djelatnostima graditeljstva. Ovom odredbom osigurava se jednako postupanje prema svim radnicima i svim djelatnostima.

Konačno, prekršajnim odredbama predviđaju se kazne za kršenje odredbi ovoga Zakona. Prekršajne kazne usklađene su s drugim propisima kojima je uređeno kažnjavanje iz područja radnih odnosa te prijave na obvezna osiguranja.

Sve navedeno će doprinijeti sigurnosti radnih mjesta u Republici Hrvatskoj, rastu stope zaposlenosti te povećanju mirovinskog staža i rastu mirovina u starosti, a ujedno i suzbijanju nelojalne konkurencije poslodavaca iz sfere sive ekonomije.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom se određuje predmet Zakona i izrijekom propisuje njegova primjena i na državljanina treće zemlje koji nema zakonit boravak sukladno posebnom propisu, a radi usklađivanja sa Direktivom 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009.).

Uz članak 2.

Ovim člankom se navode direktive Europskoga parlamenta i Vijeća koje se ovim Zakonom prenose u pravni poredak Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom se definira i zabranjuje neprijavljeni rad. Neprijavljeni rad obuhvaća širi pojam od ne postojanja prijave na obvezno mirovinsko osiguranje te se ovim člankom želi obuhvatiti poznate pojavnosti rada koje nisu u skladu sa propisima kojima se uređuje rad i obveze poslodavca vezano za rad radnika, kao što su isplata povećane plaće i obračun doprinosa na povećanu plaću na koje radnik ima pravo. Navedeno je u skladu s uobičajenim poimanjem neprijavljenoga rada koji se koristi na razini Europske unije.

Uz članak 4.

Ovim člankom se pobliže definiraju pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu te propisuje rodna neutralnost korištenja pojmova.

Uz članak 5.

Ovim člankom se propisuje nadležnost inspekcijskih tijela za provođenje nadzora. Inspektori rada nisu jedini ovlašteni za nadzor u području radnih odnosa, već se u okviru raznih posebnih propisa propisuje nadležnost za nadzor u vezi s radom i zapošljavanjem u predmetnom području

(npr. prosvjetna inspekcija za radne odnose u području obrazovanja), slijedom čega je odredba o inspekcijskim tijelima u generičkom obliku.

Uz članak 6.

Ovim člankom se propisuje zakonska pretpostavka trajanja radnog odnosa za slučaj kada nadležni inspektor utvrdi postojanje neprijavljenoga rada, a ne može se sa sigurnošću utvrditi točno trajanje istoga.

Uz članak 7.

Ovim člankom se propisuje postupak prilikom utvrđivanja postojanja neprijavljenoga rada. Propisuje se obveza unošenja podataka o neprijavljenom radu i radniku u zapisnik, vrste, rokovi donošenja i rokovi izvršenja rješenja koje donosi nadležni inspektor te postupanje sa rješenjima nakon donošenja.

Uz članak 8.

Ovim se člankom propisuje uspostava prijave na mirovinsko osiguranje po službenoj dužnosti ako poslodavac ne uspostavi prijavu prema rješenju inspekcije. Dodatno se propisuje postupanje za slučaj da prijava već postoji.

Uz članak 9.

Ovim se člankom propisuje da državljanin treće zemlje koji je zatečen kako obavlja rad protivno odredbama posebnog propisa kojim se uređuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada stranaca koji su državljani trećih zemalja za poslodavca ima pravo na retroaktivnu prijavu na mirovinsko osiguranje samo do trenutka kada je nadležni inspektor utvrdio neprijavljeni rad. Naime, državljanin treće države ne smije raditi bez odgovarajuće dozvole prema posebnom propisu. Stoga se, kako bi se zajamčilo jednako postupanje prema svima, takvom radniku priznaju retroaktivna prava budući da je činjenica rada nesporna, ali mu se ne može omogućiti daljnji nezakoniti rad. Ako je dozvola za rad izdana, ali poslodavac nije uspostavio prijavu na obvezno mirovinsko osiguranje, prava su izjednačena sa domaćim radnicima.

Uz članak 10.

Ovim se člankom propisuju obveze poslodavca na isplatu plaće i svih davanja iz i na plaću za pretpostavljeno vrijeme trajanja radnog odnosa te način uplate obveze, nadležnost tijela za obračun obveze poslodavca i način utvrđivanja visine obveze. Poslodavac mora obračunati sva javna davanja i o navedenom podnijeti izvješće (Obrazac JOPPD). Ako poslodavac ne postupi kako je propisano, propisuje se obveza tijela ovlaštenog za obračun javnih davanja o izvještavanju Središnjeg registra osiguranika i tijela nadležnog za utvrđivanje prava na mirovinsko osiguranje o obračunu i naplati doprinosa, sukladno postojećim propisima.

Uz članak 11.

Ovim se člankom propisuje obveza inspektora da, ako utvrdi postojanje ugovornog odnosa za koji postoje okolnosti koje upućuju da se radi o postojanju prikrivenog radnog odnosa, bez odgode obavijesti Ministarstvo financija, Poreznu upravu. Naime, posebnim propisima iz nadležnosti Ministarstva financija, Porezne uprave, uređeno je postupanje za slučaj sumnje da je samozaposlena osoba zapravo u prikrivenom radnom odnosu. Budući da su takve osobe već obvezno osigurane na mirovinsko osiguranje i plaćaju doprinose, ne može se govoriti o neprijavljenome radu za drugog poslodavca u smislu ovoga Zakona, ali je potrebna suradnja nadležnih inspekcijskih tijela radi pravilnog obračunavanja visine obveznih davanja.

Uz članak 12.

Ovim se člankom propisuje uspostava popisa poslodavaca kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad, način objave, rokovi za brisanje s popisa te propisuje obveza donošenja pravilnika kojim bi se detaljnije propisao sadržaj, način upisa i rokove objave podataka. Objava popisa poslodavaca ocjenjena je razmjernom u odnosu na cilj koji se želi postići. Člankom 55. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) jamči se pravo na rad. Uspostava popisa utemeljuje se ovim Zakonom a podzakonskim propisom će se samo tehnički razraditi (legitimnost). Uspostavljanje odgovarajuće prijave na obvezna osiguranja temelj je iz kojeg se izvode sva prava i obveze iz radnog odnosa, uključujući kasnije i pravo na mirovinska primanja temeljem ostvarenog mirovinskog staža. Kako bi se spriječile zlouporabe i šteta koja se neprijavlivanjem čini radnicima i državi, potrebno je uz prekršajnu odgovornost uspostaviti i druge odvratajuće mehanizme (nužnost). Poslodavac koji je objavljen na ovakvom popisu nije poželjan poslodavac, ali nije niti poželjan partner za poslovanje ali objavom na ovakvom popisu postiže se samo neizravan negativan učinak na poslodavca. Neprijavlivanje radnika s druge strane ima izravan negativan učinak i na radnika i na državni proračun, pa se ne radi o neproporcionalnoj mjeri prema poslodavcima (utvrđivanje razmjernosti). Obzirom na utvrđene elemente razmjernosti, ograničenje prava smatra se opravdanim, odnosno u odnosu između dvaju zaštićenih interesa javni interes da se omogući pristup informaciji veći je od potencijalne i vjerojatne štete koja bi nastala objavom informacije.

Uz članak 13.

Ovim se člankom propisuje vođenje evidencija radi lakšeg otkrivanja prekršitelja i suzbijanja pojedinih pojava oblika neprijavljenoga rada.

Uz članak 14.

Ovim člankom se uređuje vođenje jedinstvene elektroničke evidencije rada, propisuje koji se podaci pohranjuju, tko su obveznici dostave podataka, na koji način se podaci dostavljaju, tko je nadležan za vođenje evidencije te se propisuje donošenje pravilnika kojim će se pobliže razraditi pojedina pitanja vezana uz vođenje ove evidencije.

Uz članak 15.

Ovim člankom se propisuje nadležnost za vođenje evidencije neaktivnih osoba te koje osobe ista obuhvaća.

Uz članak 16.

Ovim člankom se propisuju obveznici dostave podataka, ovlaštenici za pristup podacima te donošenje pravilnika kojim se pobliže razrađuje sadržaj i način dostave podataka.

Uz članak 17.

Ovim člankom se propisuju uvjeti za brisanje iz evidencije neaktivnih osoba.

Uz članak 18.

Ovim člankom se propisuje solidarna odgovornost u lancu podugovaranja za potraživanje na ime dospjele a neisplaćene plaće te se omogućava radnicima zahtijevanje isplate dospjele a neisplaćene plaće izravno od ugovaratelja prema propisanim uvjetima i u propisanom roku. Odredba istog karaktera propisana je u Zakonu o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni, ali odnosi se samo na upućene radnike i samo na sektor graditeljstva. Ovom odredbom svi radnici dobivaju jednakopravni položaj a

odgovornost nije ograničena samo za sektor graditeljstva. Ugovaratelj koji je isplatio plaću umjesto podugovaratelja ima pravo u cijelosti se regresirati od podugovaratelja.

Uz članak 19.

Ovim člankom se propisuju uvjeti koji se trebaju ispuniti kako bi se ugovaratelj izuzeo od odgovornosti iz prethodnog članka. Naime, mogućnost oslobođenja od odgovornosti ako su poduzete sve propisane radnje nužna je zbog sprečavanja zlouporaba nesavjesnih podugovaratelja koji bi prebacili odgovornost na ugovaratelja.

Uz članak 20.

Ovim člankom se propisuje uspostava liste poslodavaca kod kojih je proveden inspekcijski nadzor, ali nije utvrđena povreda prava iz područja prijavljivanja rada i isplate place te se propisuje donošenje pravilnika kojim će se pobliže razraditi pojedina pitanja vezana uz vođenje liste.

Uz članak 21.

Ovim člankom se propisuju prekršaji i visina prekršajnih kazni.

Uz članak 22.

Ovim člankom se propisuje rok za donošenje pravilnika iz članka 12. stavka 7., članka 20. stavka 2., članka 14. stavka 6. i članka 16. stavka 8. ovoga Zakona.

Uz članak 23.

Ovim člankom se propisuje da će se postupci inspekcijskog nadzora započeti temeljem članka 171. Zakona o mirovinskom osiguranju, a prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama toga članka.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Prijedlog Zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada razmotren je i raspravljen i prihvaćen na sjednicama radnih tijela te na plenarnoj sjednici Hrvatskoga sabora.

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju i koji je prihvaćen u Hrvatskome saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga Sabora. U skladu s navedenim motehnički su izmijenjene odredbe članka 4., 7., 10., 11., 14., 16. i 18. te su članci 22. i 23. spojeni u jedan članak sa dva stavka.

Također, brisana je odredba članka 26. Prijedloga zakona kojim se propisuje prestanak važenja odredbe članka 171. Zakona o mirovinskom osiguranju. Naime, člankom 18. Zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, broj 119/22.) brisan je naslov iznad članka 171. i članak 171., čime je prestala potreba za člankom 26. ovoga Zakona.

Brisane su i odredbe članka 25. i 27. Prijedloga zakona, a koje se odnose na prestanak važenja članaka 230. do 237. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20. i 114/22.) kao i dovršavanje započelih postupaka inspekcijuskog nadzora temeljem odredbi spomenutih članaka. Naime, paralelno s donošenjem ovoga propisa u zakonodavnoj se proceduri nalaze izmjene i dopune Zakona o strancima te će navedene izmjene i dopune obuhvatiti i prestanak važenja spomenutih članaka kao i dovršetak započelih inspekcijuskih postupaka prema njima.

Članak 14. dorađen je u izričaju kako bi bio usuglašen s terminologijom koja se koristi u općem propisu o radu.

Obzirom na primjedbe Hrvatske udruge poslodavaca koje su upućene Odboru za rad Hrvatskoga sabora, mirovinski sustav i socijalno partnerstvo, dorađeni su i članci 18. i 19. Zakona. U članku 18. je, dodan rok za postavljanje zahtjeva prema ugovaratelju u slučaju kada podugovaratelj nije isplatio plaću radniku. Jasnije je određeno kako ugovaratelj odgovara tek ako podugovaratelj, osim što nije isplatio plaću, nije ni izdao obračun neisplaćene plaće. Naime, obračun neisplaćene plaće ovršna je isprava temeljem koje radnik može ići izravno u naplatu protiv poslodavca. Također, ukoliko bi ugovaratelj temeljem odredbi ovoga zakona isplatio plaću radniku podugovaratelja, ima pravo u cijelosti namiriti se od podugovaratelja.

U članku 19. točki 2. Zakona brisana je potreba dostave podatka o plaći radnika. Iako niti jedan propis ne određuje da je plaća tajni podatak, u kontekstu ove odgovornosti ocjenjuje se da isti nije relevantan. Budući da je podugovaratelj dužan dostaviti dokaz da je plaća isplaćena, a iznos obveze ugovaratelja se ionako utvrđuje u sudskom postupku, nije nužno dostaviti ugovaratelju i ugovoreni iznos plaće radnika.

Na prijedlog Pučke pravobraniteljice, u obrazloženju članka 12. dodatno je pojašnjena razmjernosti javnog interesa za objavu prekršitelja ovoga Zakona u odnosu na moguću štetu koju bi poslodavci pretrpili.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Na sjednici Odbora za rad, mirovinski sustav i socijalno partnerstvo Hrvatskoga sabora iznijeto je mišljenje prema kojem bi u članku 10. Zakona trebalo obvezati poslodavca na isplatu svih primitaka na koje radnik ima pravo sukladno kolektivnom ugovoru ili pravilniku o radu. Navedeno mišljenje nije prihvaćeno budući se u konkretnom slučaju radi o pretpostavljenom radnom odnosu i pretpostavljenoj plaći, slijedom čega radniku ne pripadaju ova prava unatrag, ali nakon uspostave prijave ima na njih pravo kao i svaki drugi radnik kod istog poslodavca.

Tijekom saborske rasprave, dio primjedbi se nije odnosio na predmet ovoga zakona već na kapacitete inspekcijuskih tijela i probleme u provođenju inspekcijuskih nadzora, a Sandra Benčić je u ime Kluba zastupnika Zeleno-lijevog bloka izrazila mišljenje kako je inspekcije potrebno vratiti u nadležnost resornih ministarstava, a ne ostaviti u zasebnom tijelu poput Državnog inspektorata.

Od prijedloga koji se odnose na sadržaj samoga Zakona, istaknut je prijedlog Marijane Puljak u ime Kluba zastupnika Centra i Građansko-liberalnog saveza, Sandre Benčić u ime Kluba zastupnika Zeleno-lijevog bloka i dr. sc. Katarine Peović u ime Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke i Radničke fronte da se plaćanje apsolutnog iznosa od 2.650,00 eura odnosno 6.630,00 eura za svakog neprijavljenoga radnika zamijeni u postotak godišnjeg prihoda ili dobiti (dr. sc. Katarina Peović).

Marijana Puljak je prijedlog obrazložila nemogućnošću mikro i malih poduzetnika da plate tako visoke namete dok velikima to nije takav problem, a Sandra Benčić i dr. sc. Katarina Peović su istaknule kako su propisani iznosi preniski za velike poslodavce.

Prijedlog za drukčije određivanje iznosa koji je poslodavac dužan uplatiti u državni proračun za svakog neprijavljenoga radnika odbijen je iz nekoliko razloga.

Predmetni iznosi ne predstavljaju namete poslodavcu u smislu redovnih izdataka koje poslodavac mora plaćati za svoje radnike ili radi poslovanja. Poslodavac je dužan prilikom zapošljavanja radnika za njega uspostaviti prijavu na mirovinsko osiguranje prije ili na dan početka rada. Ukoliko poslodavac ispoštuje svoju obvezu, neće doći u situaciju da mora plaćati spomenute iznose. Jednostavnije rečeno, veličina poslodavca ne isključuje obvezu poštivanja pozitivnih propisa Republike Hrvatske.

Nadalje, kažnjavanje temeljem prihoda značilo bi dodatne radnje kojima bi se najprije trebalo utvrditi prihod, a zatim provjeravati da li je plaćen odgovarajući iznos. Navedeno doprinosi odugovlačenju postupka, omogućava poslodavcu osporavati utvrđeni iznos obveze i doprinosi pravnoj nesigurnosti.

Posebno je neprikladno kažnjavanje prema ostvarenoj dobiti budući da dobit može biti ostvarena u neznatnom iznosu, a čak i ne mora biti ostvarena.

Ostale primjedbe i prijedlozi koji su izvan područja koje uređuje ovaj Zakon ili su općenite naravi i ne odnose se na konkretan tekst Zakona ovdje se posebno ne navode.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO RADA, MIROVINSKOGA SUSTAVA, OBITELJI I SOCIJALNE POLITIKE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2022. godinu.

Rok: IV. kvartal 2022.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 53., 62., 63.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) (SL L 159, 28.5.2014.)

32014L0067

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. i 21. preuzeto: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020)
- Članci 9. i 23. preuzeto: Pravilnik o obliku i sadržaju izjave o upućivanju radnika (NN 144/2021)

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009)

32009L0052

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11., 12., 13. i 14. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)

- Članci 2., 6., 9., 10. i 11. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članci 6. i 13. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18, 120/21)
- Članak 7. preuzeto: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

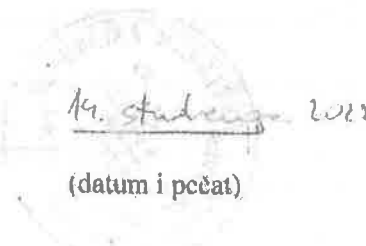
Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Vidiš

Državni tajnik

(potpis)

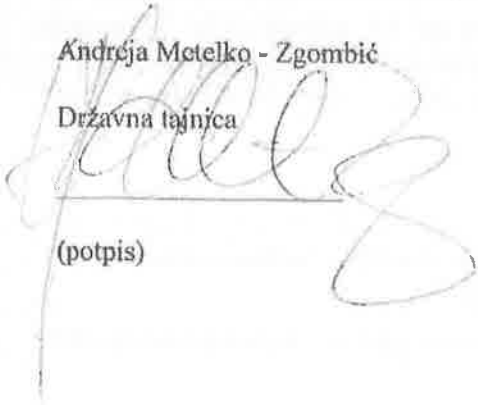

19. studenog 2022.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

15. 11. 2022.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>Ovom se Direktivom zabranjuje zapošljavanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom radi borbe protiv nezakonite imigracije. S tim ciljem njom se utvrđuju minimalni zajednički standardi o sankcijama i mjerama koje se u državama članicama trebaju primjenjivati na poslodavce koji krše tu zabranu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 88
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za posebne potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora i koja ne uživa pravo Zajednice na slobodu kretanja, kako je definirano člankom 2. stavkom 5. Zakonika o schengenskim granicama;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 3., 88., 183., 230.
<p>(b) „državljanin treće zemlje s nezakonitim boravkom” znači državljanin treće zemlje koji se nalazi na državnom području države članice, koji ne ispunjava ili više ne ispunjava</p>	-	Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci čl. 135.

<p>uvjete za boravak ili boravište u toj državi članici;</p> <p>(c) „zaposlenje” znači obavljanje aktivnosti koje obuhvaćaju svaki oblik rada koji je uređen nacionalnim pravom ili je u skladu s utvrđenom praksom ili pod uputama i/ili nadzorom poslodavca;</p> <p>(d) „nezakonito zapošljavanje” znači zapošljavanje državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom;</p> <p>(e) „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaki pravni subjekt, uključujući agencije za obavljanje privremenih poslova, za koju ili po čijim uputama i/ili nadzorom se zapošljavanje poduzima;</p> <p>(f) „podugovaratelj” znači svaka fizička osoba ili svaki pravni subjekt kojem je dodijeljeno ispunjavanje svih ili nekih obveza iz prethodnog ugovora;</p> <p>(g) „pravna osoba” znači svaka pravna osoba koja ima takav status na temelju primjenjivog nacionalnog prava, izuzev za države ili javna tijela koja izvršavaju državne ovlasti i za javne međunarodne organizacije;</p> <p>(h) „agencija za obavljanje privremenih poslova” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s nacionalnim pravom sklapa ugovore o radu ili radne odnose s radnicima zaposlenima u agenciji za obavljanje privremenih poslova radi njihovog</p>			
--	--	--	--

<p>upućivanja u poduzeća korisnika na privremeni rad pod njihovim nadzorom i uputama;</p> <p>(i) „posebno iskorištavajući radni uvjeti” znači radni uvjeti, uključujući one koji proizlaze iz spolne ili druge diskriminacije, kada postoji očiti nerazmjer u usporedbi s uvjetima zapošljavanja zakonito zaposlenih radnika koji, na primjer, utječu na zdravlje i sigurnost radnika, i kojima se krši ljudsko dostojanstvo;</p> <p>(j) „naknada državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom” znači nadnica ili plaća i svako drugo primanje u novcu ili stvarima, koje radnik dobiva izravno ili neizravno u vezi sa svojim zaposlenjem od svog poslodavca i koje je jednakovrijedno onom koje bi imali usporedivi radnici u zakonitom radnom odnosu.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Zabrana nezakonitog zapošljavanja</p> <p>1. Države članice zabranjuju zapošljavanje državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom.</p> <p>2. Kršenja ove zabrane podliježu sankcijama i mjerama utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 88., čl. 240., čl. 247.</p>

<p>3. Država članica može odlučiti ne primjenjivati zabranu iz stavka 1. na državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom čije je izbacivanje odgođeno i kojim je dopušten rad u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Obveze poslodavca</p> <p>1. Države članice obvezuju poslodavce da:</p> <p>(a) od državljanina treće zemlje zahtijevaju da prije zapošljavanja ima ili pokaže poslodavcu valjanu boravišnu dozvolu ili drugo ovlaštenje za njegov ili njezin boravak;</p> <p>(b) najmanje tijekom trajanja zaposlenja čuvaju presliku ili evidenciju boravišne dozvole ili drugog ovlaštenja za boravak zbog moguće inspekcije nadležnih tijela država članica;</p> <p>(c) obavješćuju nadležna tijela koja odrede države članice o početku zaposlenja državljanina trećih zemalja u roku koji odredi svaka država članica.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti pojednostavljeni postupak obavješćivanja na temelju stavka 1. točke</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 88., 89.</p>

<p>(c) za poslodavce koji su fizičke osobe ako zapošljavanje služi njihovim osobnim potrebama.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da obavješćivanje na temelju stavka 1. točke (c) nije potrebno ako zaposlenik ima status osobe s dugotrajnim boravkom na temelju Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajan boravak (11).</p> <p>3. Države članice osiguravaju da poslodavci koji ispunjavaju svoje obveze određene u stavku 1. nisu odgovorni za kršenje zabrane iz članka 3., osim ako je poslodavac znao da je isprava koja je podnesena kao valjana boravišna dozvola ili drugo ovlaštenje za boravak krivotvorena.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Novčane kazne</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kršenja zabrane iz članka 3. podliježu učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama protiv poslodavaca.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 240., čl. 247., čl. 223.</p>

<p>2. Sankcije u vezi s kršenjima zabrane iz članka 3. uključuju:</p> <p>(a) novčane kazne čiji se iznos povećava sukladno broju državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom; i</p> <p>(b) plaćanja troškova povratka državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u slučajevima kada je proveden postupak za povratak. Države članice mogu umjesto toga odlučiti da novčane kazne iz točke (a) odražavaju barem prosječne troškove povratka.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti smanjene novčane kazne ako je poslodavac fizička osoba koja zapošljava državljana treće zemlje s nezakonitim boravkom za svoje osobne potrebe i kada nisu uključeni posebno iskorištavajući radni uvjeti.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Plaćanja koja trebaju snositi poslodavci</p> <p>1. U pogledu svakog kršenja zabrane iz članka 3., države članice osiguravaju da je poslodavac obvezan plaćati:</p> <p>(a) svaku nepodmirenu naknadu državljaninu treće zemlje s</p>	<p><i>Pretpostavka trajanja radnog odnosa</i></p> <p>Članak 6.</p> <p>Kada nadležni inspektor u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi postojanje neprijavljenoga rada iz članka 3. stavka 2. ovoga</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19) članak/članci čl. 90., čl. 133.</p>

<p>nezakonitim boravkom. Pretpostavlja se da dogovorena visina naknade odgovara najmanje visini plaće koja je predviđena mjerodavnim pravom o minimalnim plaćama, kolektivnim ugovorima ili u skladu s ustanovljenom praksom u odgovarajućem poslovnom sektoru, osim ako poslodavac ili posloprimac mogu dokazati suprotno, poštujući, prema potrebi, obvezne nacionalne odredbe o plaćama;</p> <p>(b) iznos koji odgovara svim porezima i doprinosima za socijalno osiguranje koje bi poslodavac platio da je državljanin treće zemlje zaposlen zakonito, uključujući kazne za kašnjenja i odgovarajuće upravne novčane kazne;</p> <p>(c) prema potrebi, sve troškove koji proizlaze iz slanja nepodmirenih plaćanja u zemlju u koju je državljanin treće zemlje vraćen ili se vratio.</p> <p>2. Kako bi se osigurala dostupnost učinkovitih postupaka za primjenu stavka 1. točaka (a) i (c) te uzimajući u obzir članak 13., države članice utvrđuju mehanizme kako bi osigurale da državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom:</p>	<p>Zakona, smatrat će se da je radnik koji je obavljao takav rad neprekidno bio u radnom odnosu u punom radnom vremenu kod poslodavca u trajanju od šest mjeseci koja prethode danu u kojem je izvršen nadzor i utvrđena činjenica neprijavljenoga rada, osim ako iz podataka kojima inspektor raspolaže u nadzoru nedvojbeno proizlazi da je prethodno trajanje radnog odnosa bilo kraće ili duže.</p> <p style="text-align: center;"><i>Postupanje inspekcije</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p>(2) Nadležni inspektor će u roku od osam dana od dana utvrđenja postojanja neprijavljenog rada, rješenjem naložiti poslodavcu da podnese prijavu na obvezno mirovinsko osiguranje počevši od dana koji je zapisnikom utvrđen kao početak rada radnika, odnosno koji je u skladu s člankom 6. ovoga Zakona pretpostavljeni dan početka rada, i uplatu iznosa od 2.650,00 eura za svakog neprijavljenoga radnika u korist državnog proračuna, sukladno napatku o načinu uplaćivanja</p>		
--	---	--	--

<p>(a) mogu uložiti zahtjev, podložno zastari definiranoj u nacionalnom pravu, protiv svog poslodavca i u konačnici izvršiti presudu protiv poslodavca za svaku nepodmirenu naknadu, uključujući u slučajevima kada su se vratili ili su bili vraćeni; ili</p> <p>(b) ako je predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, mogu pozvati nadležno tijelo države članice da pokrene postupak za naplatu nepodmirene naknade bez potrebe da sami ulažu zahtjev u tom slučaju.</p> <p>Državljanima trećih zemalja s nezakonitim boravkom sustavno se i nepristrano obavješćuju o svojim pravima na temelju ovog stavka i na temelju članka 13. prije izvršavanja svake odluke o vraćanju.</p> <p>3. S ciljem primjene stavka 1. točaka (a) i (b) države članice između ostalog osiguravaju da se pretpostavlja da je radni odnos trajao najmanje tri mjeseca, osim ako poslodavac ili posloprimac mogu dokazati drukčije.</p> <p>4. Države članice osiguravaju postojanje potrebnih mehanizama kako bi se osiguralo da državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom mogu primati plaćanje naknade iz stavka 1. točke (a)</p>	<p>prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba.</p> <p>(3) Ako se kod istog poslodavca tijekom sljedećih inspekcijskih nadzora u razdoblju od šest godina od prvog utvrđenja činjenice neprijavljenoga rada ponovno utvrdi neprijavljeni rad, nadležni inspektor će postupiti u skladu sa stavkom 2. ovoga članka pri čemu se iznos obveze uplate povećava na 6.630,00 eura za svakog neprijavljenoga radnika</p> <p><i>Prijava državljanina trećih zemalja</i></p> <p>Članak 9.</p> <p>Za državljanina treće zemlje za kojeg je utvrđen neprijavljeni rad u skladu s člankom 3. stavkom 2. točka 4., prilikom uspostave prijave temeljem članka 7. stavka 3. i članka 8. stavka 1. ovoga Zakona obvezno mirovinsko osiguranje prestaje s danom kojeg je tijekom provođenja inspekcijskog nadzora kod poslodavca utvrđeno postojanje neprijavljenog rada.</p>		
---	--	--	--

<p>koja se naplaćuje kao dio zahtjeva iz stavka 2., uključujući u slučajevima kada su se vratili ili su bili vraćeni.</p> <p>5. U pogledu slučajeva kada su boravišne dozvole s vremenskim ograničenjem odobrene u skladu s člankom 13. stavkom 4., države članice definiraju u skladu s nacionalnim pravom uvjete pod kojima se trajanje tih dozvola može produžiti do trenutka kada državljanin treće zemlje zaprimi bilo koje plaćanje svoje naknade naplaćene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p>	<p><i>Obveze poslodavca</i></p> <p>Članak 10.</p> <p>(1) Poslodavac je dužan u roku od 8 dana od dostave izvršnog rješenja iz članka 7. stavaka 2. i 3. za svaki mjesec pretpostavljenog razdoblja rada iz članka 6. ovoga Zakona isplatiti plaću za puno radno vrijeme u visini mjesečne bruto medijalne plaće u Republici Hrvatskoj te doprinos za obvezna osiguranja koji se isplaćuje na plaću.</p>		
	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 79. st. 1, čl. 197.
	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18, 120/21) članak/članci čl. 4, čl. 9.

	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci čl. 132.
Članak 7. Ostale mjere 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poslodavci također, prema potrebi, podliježu sljedećim mjerama:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 240., čl. 247.
(a)isključenje iz prava na neke ili sve državne naknade, pomoći ili subvencije, uključujući financiranje iz fondova EU-a kojim upravljaju države članice za razdoblje do pet godina; (b)isključenje iz sudjelovanja u javnim ugovorima kako je definirano Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za dodjelu ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (12) za razdoblje do pet godina; (c)povrat nekih ili svih državnih naknada, pomoći ili subvencija, uključujući financiranje iz fondova EU-		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16) članak/članci čl. 251., čl. 252., čl. 254.

<p>a kojim upravljaju države članice, koje su odobrene poslodavcu do 12 mjeseci prije otkrivanja nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d)privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su korišteni za počinjenje kršenja, ili privremeno ili trajno ukidanje dozvole za obavljanje dotične poslovne aktivnosti, ako to opravdava težina kršenja.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati stavak 1. ako su zaposlenici fizičke osobe i zapošljavanje je za njihove osobne potrebe.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Podugovaranje</p> <p>1. Ako je poslodavac podugovaratelj i ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog prava o pravima na doprinose ili povrate ili odredbe nacionalnog prava u području socijalne sigurnosti, države članice osiguravaju da ugovaratelj čiji je poslodavac izravni podugovaratelj mogu, pored ili umjesto poslodavca, odgovarati za plaćanja:</p> <p>(a)svake novčane kazne koja je određena na temelju članka 5.; i</p>	<p><i>Ukoliko je radnik radio za poslodavca "na crno" ovaj mu je dužan isplatiti plaću. Ako se radi o lancu podugocvaranja, tada radnik može tražiti isplatu i od ugovaratelja. Preuzima se 1(b) Obveze poslodavca</i></p> <p>Članak 10.</p> <p>(1) Poslodavac je dužan za svaki mjesec pretpostavljenog razdoblja rada iz članka 6. ovoga Zakona isplatiti plaću za puno radno vrijeme u visini mjesečne bruto medijalne plaće u Republici Hrvatskoj te doprinos za obvezna</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 88.</p>

<p>(b)svakog dospelog potraživanja na temelju članka 6. stavka 1. točaka (a) i (c) te članka 6. stavaka 2. i 3.</p> <p>2. Ako je poslodavac podugovaratelj, države članice osiguravaju da glavni ugovaratelj i svaki međupodugovaratelj, kada su znali da je podugovaratelj zaposlio državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom, mogu odgovarati za plaćanja iz stavka 1. pored ili umjesto podugovaratelja poslodavca ili ugovaratelja čiji je poslodavac izravni podugovaratelj.</p> <p>3. Ugovaratelj koji je preuzeo obveze temeljite identifikacije kako je definirano nacionalnim pravom ne odgovara na temelju stavaka 1. i 2.</p> <p>4. Države članice mogu na temelju nacionalnog prava predvidjeti stroža pravila za odgovornost.</p>	<p>osiguranja koji se isplaćuje na plaću.</p> <p><i>Odgovornost u lancu</i></p> <p><i>podugovaranja</i></p> <p>Članak 18.</p> <p>(1) Ugovaratelj solidarno odgovara za obveze koje njegov podugovaratelj kao poslodavac ima prema svojem radniku, za potraživanja na ime dospjele, a neisplaćene plaće za obavljeni rad odnosno pružene usluge, na koju radnik ima pravo.</p> <p>(2) Radnik kojem podugovaratelj kao poslodavac nije na dan dospelosti isplatio plaću za obavljeni rad odnosno pružene usluge ili dio plaće za obavljeni rad odnosno pružene usluge iz stavka 1. ovoga članka može od ugovaratelja zahtijevati isplatu nakon isteka roka u kojem je poslodavac, prema općem propisu kojim se uređuju radni odnosi, dužan dostaviti obračun plaće koju mu je dužan isplatiti.</p>		
---	--	--	--

	(3) Ugovaratelj odgovara radniku u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka do visine ugovorene plaće za obavljen rad odnosno pružene usluge radi ispunjenja ugovora sklopljenog između ugovaratelja i njegovog podugovaratelja.		
<p>Članak 9.</p> <p>Kazneno djelo</p> <p>1. Države članice osiguravaju da kršenje zabrane iz članka 3. predstavlja kazneno djelo ako je počinjeno namjerno, u svakoj od sljedećih okolnosti kako ih definira nacionalno pravo:</p> <p>(a) kršenje je nastavljeno ili se stalno ponavlja;</p> <p>(b) kršenje se odnosi na višestruko zapošljavanje većeg broja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom;</p> <p>(c) kršenje je popraćeno posebno iskorištavajućim radnim uvjetima;</p> <p>(d) kršenje je počinio poslodavac koji nije optužen ili osuđen za kazneno djelo prema Okvirnoj odluci 2002/629/PUP i koji iskorištava rad ili usluge državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom znajući da su on ili ona žrtve trgovanja ljudima;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci čl. 135.

<p>(e)kršenje se odnosi na nezakonito zapošljavanje maloljetnika.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je poticanje, pomaganje i supočiniteljstvo s namjernim postupanjem iz stavka 1. kažnjivo kao kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Kaznene sankcije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se fizičke osobe koje počine kazneno djelo iz članka 9. kazne učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznenim sankcijama.</p> <p>2. Osim ako je zabranjeno općim pravnim načelima, kaznene sankcije predviđene u ovom članku mogu se primjenjivati prema nacionalnom pravu ne dovodeći u pitanje druge sankcije ili mjere nekaznene prirode i mogu biti popraćene objavom sudske odluke relevantne za slučaj.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci čl. 135</p>

<p>Članak 11.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravne osobe mogu odgovarati za kazneno djelo iz članka 9. ako je takvo kazneno djelo u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja imala vodeću funkciju u pravnoj osobi, djelujući samostalno ili kao dio tijela unutar pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a)ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b)ovlaštenja za donošenje odluke u ime pravne osobe; ili</p> <p>(c)ovlaštenja za obavljanje nadzora u pravnoj osobi.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da pravna osoba može odgovarati ako je zbog nepostojanja nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. bilo moguće počiniti kazneno djelo iz članka 9. u korist te pravne osobe od strane osobe koja joj je podređena.</p> <p>3. Odgovornost pravne osobe na temelju stavaka 1. i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, navoditelji ili pomagači u kaznenom djelu iz članka 9.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci čl. 135.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 247.

<p>Članak 12.</p> <p>Kazne za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna sukladno članku 11. kazni učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, koje mogu uključivati mjere poput onih iz članka 7.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da se objavi popis poslodavaca koji su pravne osobe i koji su odgovorni za kazneno djelo iz članka 9.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 247.
<p>Članak 13.</p> <p>Omogućavanje tužbi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da postoje učinkoviti mehanizmi preko kojih državljani trećih zemalja koji su nezakonito zaposleni mogu ulagati tužbe protiv svojih poslodavaca, izravno ili preko trećih stranaka koje odrede države članice, kao što su sindikati ili druga udruženja ili nadležno tijelo države članice, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da treće stranke koje, u skladu s kriterijima utvrđenim u njihovom nacionalnom</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 53., čl. 197., čl. 198.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19) članak/članci čl. 136.

<p>pravu, imaju zakoniti interes u osiguravanju usklađenosti s ovom Direktivom mogu postupati ili u ime državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom ili u pomoć takvoj osobi, uz njegov ili njezin pristanak, u svakom upravnom ili parničnom postupku predviđenom s ciljem provedbe ove Direktive.</p> <p>3. Pružanje pomoći državljanima treće zemlje da ulože tužbu ne smatra se omogućavanjem nezakonitog boravka na temelju Direktive Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (13).</p> <p>4. U pogledu kaznenih djela obuhvaćenih člankom 9. stavkom 1. točkom (c) ili (e), države članice u nacionalnom pravu definiraju uvjete pod kojima mogu uključenim državljanima trećih zemalja u skladu s aranžmanima koji su usporedivi s onima koji se primjenjuju na državljane trećih zemalja na koje se primjenjuje Direktiva 2004/81/EZ, od slučaja do slučaja, odobravati boravišne dozvole s vremenskim ograničenjem, povezane s trajanjem odgovarajućih nacionalnih postupaka.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Inspekcije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se na njihovom državnom području provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom. Takve se inspekcije temelje prvenstveno na procjeni rizika koju izrađuju nadležna tijela u državama članicama.</p> <p>2. S ciljem povećanja učinkovitosti inspekcija, države članice na temelju procjene rizika redovito utvrđuju sektore djelatnosti u kojima je zapošljavanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u većoj mjeri zastupljeno na njihovom državnom području.</p> <p>U pogledu svakog od tih sektora, države članice prije 1. srpnja svake godine dostavljaju Komisiji broj inspekcija izvršenih u prethodnoj godini i postotak zaposlenih u svakom sektoru te rezultate inspekcija.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 239., čl. 240.
--	--	---------------	--

<p>Članak 15.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donose ili zadrže odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se primjenjuju u pogledu članka 6. i 13., pod uvjetom da su takve odredbe u skladu s ovom Direktivom.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost
<p>Članak 16.</p> <p>Izveščivanje</p> <p>1. Do 20. srpnja 2014., te svake tri godine nakon toga, Komisija dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, uključujući, prema potrebi, prijedloge izmjena članka 6., 7., 8., 13. i 14. Komisija posebno razmatra u svom izvješću provedbu članka 6. stavaka 2. i 5. od strane država članica.</p> <p>2. Države članice šalju Komisiji sve podatke koji su potrebni za izradu izvješća iz stavka 1. Podaci uključuju broj i rezultate inspekcija koje su provedene prema članku 14. stavku 1., mjere koje su primijenjene na temelju članka 13. te, ako je moguće, mjere koje su primijenjene na temelju članka 6. i 7.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja

<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 20. srpnja 2011. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja</p>
<p>Članak 19.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom uspostavlja zajednički okvir skupa odgovarajućih odredbi, mjera i kontrolnih mehanizama potrebnih za bolju i ujednačeniju provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi Direktive 96/71/EZ, uključujući mjere za sprečavanje i kažnjavanje svakog zloupotrebljavanja i zaobilaženja važećih pravila, kojim se ne dovodi u pitanje područje primjene Direktive 96/71/EZ.</p> <p>Ova Direktiva jamči poštovanje odgovarajuće razine zaštite prava upućenih radnika za prekogranično pružanje usluga, posebno provedbu uvjeta zaposlenja koji se primjenjuju u državi članici gdje usluga treba biti pružena u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ istodobno olakšavajući pružateljima usluga ostvarivanje prava na slobodu pružanja usluga te promičući pošteno tržišno natjecanje među pružateljima usluga, te tako podržavajući funkcioniranje unutarnjeg tržišta.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ni na koji način ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava priznatih u državama članicama i na razini Unije, uključujući slobodu ili pravo</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl.1, čl.2. točka 2.
---	--	---------------	--

<p>na štrajk ili na poduzimanje drugih akcija koje pokrivaju posebni sustavi industrijskih odnosa u državama članicama, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksama. Ne utječe se ni na pravo na pregovaranje, zaključivanje i provođenje kolektivnih sporazuma te na poduzimanje kolektivnih akcija u skladu s nacionalnim pravom i praksom.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „nadležno tijelo” znači tijela, što može uključivati i urede za kontakt iz članka 4. Direktive 96/71/EZ, koje je država članica imenovala za obavljanje funkcija utvrđenih Direktivom 96/71/EZ i ovom Direktivom;</p> <p>(b) „tijelo koje podnosi zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili naplatom kazne ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI.;</p> <p>(c) „tijelo koje prima zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 3 točke 12. do 14., čl. 43, čl. 25 st.1., čl. 10, čl. 19. st. 3.</p>

<p>naplatom kazne i/ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI.;</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Nadležna tijela i uredi za kontakt</p> <p>Za potrebe ove Direktive, države članice, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, imenuju jedno ili više nadležnih tijela, koja mogu uključivati ured(e) za kontakt navedene u članku 4. Direktive 96/71/EZ. Prilikom imenovanja svojih nadležnih tijela države članice uzimaju u obzir potrebu za osiguravanjem zaštite podataka u pogledu razmijenjenih informacija i zakonskih prava fizičkih i pravnih osoba na koje to može utjecati. Države članice ostaju u konačnici odgovorne za zaštitu podataka i zakonskih prava osoba na koje to utječe i uvode primjerene mehanizme zaštite po tom pitanju.</p> <p>Države članice dostavljaju podatke za kontakt nadležnih tijela Komisiji i drugim državama članicama. Komisija objavljuje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 26. st.6., čl.38 st.10., čl.35.</p>

<p>i redovito ažurira popis nadležnih tijela i ureda za kontakt.</p> <p>Druge države članice i institucije Unije poštuju odabir(e) nadležnih tijela svake države članice.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Utvrđivanje istinskog upućivanja i sprečavanje zlouporabe i zaobilaženja</p> <p>1. U svrhu provođenja, primjene i izvršavanja Direktive 96/71/EZ, nadležna tijela izrađuju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koje se smatra nužnima, posebice uključujući one iz stavaka 2. i 3. ovog članka. Svrha tih elemenata je da pomognu nadležnim tijelima prilikom provođenja provjera i kontrola te kada imaju razloga vjerovati da radnik ne zadovoljava uvjete za upućenog radnika u skladu s Direktivom 96/71/EZ. Ti elementi su indikativni čimbenici u općoj procjeni koju treba izraditi i stoga ih se ne razmatra izdvojeno.</p> <p>2. Kako bi odredili obavljaju li poduzeća zaista značajne aktivnosti, osim isključivo aktivnosti unutarnjeg upravljanja i/ili administrativnih aktivnosti, nadležna tijela sastavljaju opću procjenu svih</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci članci 2., 29. i 52.</p>

<p>činjeničnih elemenata koji karakteriziraju aktivnosti, uzimajući u obzir širi vremenski okvir, koje je poduzeće provelo u državi članici u kojoj ima poslovni nastan i, prema potrebi, u državi članici domaćinu. Takvi elementi osobito mogu uključivati:</p> <p>(a) mjesto gdje poduzeće ima svoje registrirano sjedište i upravu, koristi uredski prostor, plaća poreze i doprinose za socijalno osiguranje i, prema potrebi, u skladu s nacionalnim pravom ima profesionalnu dozvolu ili je registrirano pri gospodarskim komorama ili stručnim tijelima;</p> <p>(b) mjesto gdje su upućeni radnici zaposleni i iz kojeg su upućeni na rad;</p> <p>(c) pravo koje se primjenjuje na ugovore koje je poduzeće sklopilo sa svojim radnicima s jedne strane, te sa svojim klijentima, s druge strane;</p> <p>(d) mjesto gdje poduzeće obavlja svoju značajnu poslovnu aktivnost i gdje zapošljava administrativno osoblje;</p> <p>(e) broj izvršenih ugovora i/ili veličinu prihoda ostvarenog u državi članici poslovnog nastana, uzimajući u obzir posebnu situaciju, između ostalog, novo osnovanih poduzeća te malih i srednjih poduzeća.</p> <p>3. Kako bi se ocijenilo obavlja li upućeni radnik privremeno svoj rad u državi</p>			
---	--	--	--

<p>članici različitoj od one u kojoj uobičajeno radi, razmatraju se svi činjenični elementi koji karakteriziraju takav rad i situaciju radnika Takvi elementi osobito mogu uključivati:</p> <p>(a) rad se obavlja u ograničenom vremenskom razdoblju u drugoj državi članici;</p> <p>(b) datum na koji upućivanje započinje;</p> <p>(c) upućivanje se provodi u državi članici koja je različita od one u kojoj ili iz koje upućeni radnik uobičajeno obavlja svoj rad u skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 (Rim I.) i/ili Rimskom konvencijom;</p> <p>(d) upućeni se radnik vraća ili se od njega očekuje da nastavi raditi u državi članici iz koje je upućen nakon završetka rada ili pružanja usluga zbog kojih je bio upućen;</p> <p>(e) prirodu aktivnosti;</p> <p>(f) putovanje, hranu ili smještaj osigurava ili troškove za iste nadoknađuje poslodavac koji upućuje radnika te je u tom slučaju, uključen i način na koji se to radi ili metoda naknada troškova;</p> <p>(g) sva prethodna razdoblja tijekom kojih je radno mjesto bilo popunjeno istim ili drugim (upućenim) radnikom.</p> <p>4. Neispunjavanje jednog ili više činjeničnih elemenata navedenih u stavcima 2. i 3. ne isključuje automatski</p>			
--	--	--	--

<p>mogućnost da se situacija karakterizira kao upućivanje. Procjena tih elemenata prilagođava se svakom posebnom slučaju i uzima u obzir posebnosti situacije.</p> <p>5. Elementi iz ovog članka a koje nadležna tijela koriste u ukupnom procjenjivanju situacije kao istinskog upućivanja mogu se također razmatrati kako bi se odredilo potpada li ta osoba pod primjenjivu definiciju radnika u skladu s člankom 2. stavkom 2. Direktive 96/71/EZ. Države članice trebale bi se, između ostalog, voditi činjenicama u vezi s obavljanjem rada, podređenim odnosom i primicima od rada radnika, bez obzira na to kako je odnos opisan u bilo kojem sporazumu, bio on ugovorni ili ne, koji je sklopljen između stranaka.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>PRISTUP INFORMACIJAMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Poboljšani pristup informacijama</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da informacije o uvjetima zaposlenja navedene u članku 3. Direktive 96/71/EZ koje pružatelji usluga trebaju primjenjivati i poštovati budu opće</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 25. st. 1.</p>

<p>dostupne bez naknade na jasan, transparentan, sveobuhvatan i lako dostupan način na daljinu i elektroničkim putem, u formatima i u skladu s internetskim standardima koji osiguravaju pristup osobama s invaliditetom te kako bi osigurale da su uredi za vezu ili druga nadležna nacionalna tijela navedena u članku 4. Direktive 96/71/EZ u mogućnosti učinkovito obavljati svoje zadatke.</p> <p>2. Kako bi postigle daljnja poboljšanja u vezi s pristupom informacijama, države članice:</p> <p>(a)jasno navode, na detaljan način prilagođen korisnicima te u pristupačnom formatu na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici i drugim prikladnim sredstvima, koji uvjeti zaposlenja i/ili koje dijelove njihovog nacionalnog i/ili regionalnog prava treba primijeniti na radnike upućene na njihovo državno područje;</p> <p>(b)poduzimaju potrebne mjere kako bi učinile opće dostupne na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici i drugim prikladnim sredstvima informacije o tome koji kolektivni ugovori se primjenjuju i na koga, i koje uvjete zaposlenja pružatelji usluga iz drugih država</p>			
---	--	--	--

<p>članica trebaju primijeniti u skladu s Direktivom 96/71/EZ, uključujući kada je to moguće, poveznice na postojeće internetske stranice i druge točke za kontakt, posebno odgovarajuće socijalne partnere;</p> <p>(c) čine informacije dostupne radnicima i pružateljima usluga bez naknade na službenom jeziku/službenim jezicima države članice domaćina i na jezicima koji su najrelevantniji uzimajući u obzir potražnju na njezinom tržištu rada, za čiji odabir je zadužena država članica domaćin Ako je moguće, ta informacija dostupna je u obliku sažetog letka navodeći glavne primjenjive uvjete rada, uključujući opis postupaka za podnošenje pritužbi i na zahtjev u oblicima dostupnima osobama s invaliditetom; dodatne detaljne informacije o uvjetima rada i društvenim uvjetima koji se primjenjuju na upućene radnike, uključujući zdravlje i sigurnost na radu, čine se lako dostupnima i bez naknade;</p> <p>(d) poboljšavaju dostupnost i jasnoću relevantnih informacija, posebno onih navedenih na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici, kako je navedeno u točki (a);</p> <p>(e) navode osobu za kontakt u uredu za kontakt koja je zadužena za zahtjeve za informacijama;</p>			
---	--	--	--

<p>(f)održavaju informacije koje su na raspolaganju u državnim sažecima ažuriranima.</p> <p>3. Komisija nastavlja pružati potporu državama članicama u području pristupa informacijama.</p> <p>4. Ako su, u skladu s nacionalnim pravom, tradicijama i praksama, uključujući poštovanje autonomije socijalnih partnerâ, uvjeti zaposlenja navedeni u članku 3. Direktive 96/71/EZ utvrđeni u kolektivnim ugovorima u skladu s člankom 3. stavcima 1. i 8. te Direktive, države članice osiguravaju da su ti uvjeti dostupni na pristupačan i transparentan način pružateljima usluga iz drugih država članica i upućenim radnicama te traže u tom pogledu uključenost socijalnih partnerâ. Relevantne informacije trebale bi osobito obuhvaćati različite minimalne plaće i njihove sastavne elemente, metode izračunavanja dospelih primitaka od rada te prema potrebi propisane kriterije za klasifikaciju u različitim kategorijama plaća.</p> <p>5. Države članice naznačuju tijela kojima se radnici i poduzeća mogu obratiti za opće informacije o nacionalnom pravu i praksi koji su na njih primjenjivi u</p>			
---	--	--	--

<p>pogledu njihovih prava i obveza na njihovom državnom području.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>ADMINISTRATIVNA SURADNJA</p> <p>Članak 6.</p> <p>Uzajamna pomoć — opća načela</p> <p>1. Države članice blisko surađuju i pružaju si međusobno uzajamnu pomoć bez nepotrebnog odlaganja kako bi olakšale provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi ove Direktive i Direktive 96/71/EZ.</p> <p>2. Suradnja država članica osobito se sastoji od odgovaranja na obrazložene zahtjeve za informacijama od nadležnih tijela i provedbe provjera, inspekcija i istraga uzimajući u obzir situacije upućivanja iz članka 1. stavka 3. Direktive 96/71/EZ, uključujući istrage svakog nepoštovanja ili kršenja važećih pravila o upućivanju radnika. Zahtjevi za informacijama uključuju informacije u pogledu moguće naplate administrativne</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 26., čl. 29. stavci 4. i 5.</p>

<p>sankcije i/ili novčane kazne, ili obavijest o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna iz poglavlja VI.</p> <p>3. Suradnja država članica također može uključivati slanje i dostavu dokumenata.</p> <p>4. Za potrebe odgovaranja na zahtjev za pomoć nadležnih tijela iz druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji usluga s poslovnim nastanom na njihovom državnom području dostave svojim nadležnim tijelima sve informacije potrebne za nadziranje njihovih aktivnosti u skladu s njihovim nacionalnim pravima. Države članice poduzimaju potrebne mjere u slučaju da ne dostave takve informacije.</p> <p>5. U slučaju teškoća u ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili u provođenju provjera, inspekcija ili istraga, predmetna država članica bez odlaganja obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev kako bi pronašle rješenje.</p> <p>U slučaju bilo kojeg trajnog problema u razmjeni informacija ili ustrajnog odbijanja dostavljanja informacija, Komisija koju se obavješćuje, prema potrebi putem sustava IMI, poduzima odgovarajuće mjere.</p>			
--	--	--	--

<p>6. Države članice dostavljaju informacije koje su tražile druge države članice ili Komisija elektroničkim putem u sljedećim rokovima:</p> <p>(a) u hitnim slučajevima koji zahtijevaju provjeru u registrima, poput onih o potvrdi registracije PDV-a u svrhe provjere poslovnog nastana u drugoj državi članici: što prije moguće i maksimalno dva dana od primitka zahtjeva.</p> <p>Razlog za hitnost mora biti jasno naznačen u zahtjevu s uključenim detaljima koji dokazuju postojanje te hitnosti.</p> <p>(b) svi drugih zahtjevi za informacijama: maksimalno 25 radnih dana od primitka zahtjeva, osim ako kraći rok nije dogovoren između država članica.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji usluga i koje mogu koristiti nadležna tijela na njihovom državnom području, također mogu koristiti i slična nadležna tijela drugih država članica, pod istim uvjetima, u svrhu provedbe ove Direktive i Direktive 96/71/EZ, ako su te registre države članice navele u sustavu IMI.</p> <p>8. Države članice osiguravaju da se informacije koje nadležna tijela iz članka</p>			
---	--	--	--

<p>2. točke (a) razmijene ili su im dostavljene koriste samo u pogledu predmeta za koji/koje su zatražene.</p> <p>9. Uzajamna administrativna suradnja i pomoć pruža se bez naknade.</p> <p>10. Zahtjev za informacijama ne isključuje da nadležna tijela poduzmu mjere u skladu s važećim nacionalnim pravom i pravom Unije kako bi istražila i spriječila navodna kršenja Direktive 96/71/EZ ili ove Direktive.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Uloga država članica u okviru administrativne suradnje</p> <p>1. U skladu s načelima utvrđenima u člancima 4. i 5. Direktive 96/71/EZ za vrijeme trajanja upućivanja radnika u drugu državu članicu, pregled uvjeta zaposlenja koje treba poštovati u skladu s Direktivom 96/71/EZ odgovornost je tijela vlasti države članice domaćina u suradnji, prema potrebi, s državom članicom poslovnog nastana.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana pružatelja usluga nastavlja pratiti, kontrolirati i poduzimati potrebne nadzorne ili provedbene mjere, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, praksom i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 26., čl. 29. stavci 3. do 5.</p>

<p>administrativnim postupcima, s obzirom na radnike upućene u drugu državu članicu.</p> <p>3. Država članica poslovnog nastana pružatelja usluga pomaže državi članici u koju se upućuje radnika da osigura poštovanje važećih uvjeta prema Direktivi 96/71/EZ i ovoj Direktivi. Ta odgovornost ni na koji način ne umanjuje mogućnosti države članice u kojoj se upućuje radnik da prati, kontrolira ili poduzima sve potrebne nadzorne ili provedbene mjere u skladu s ovom Direktivom i Direktivom 96/71/EZ.</p> <p>4. Kada postoje činjenice koje ukazuju na moguće nepravilnosti, država članica na vlastitu inicijativu i bez nepotrebnog odlaganja obavješćuje predmetnu državu članicu o svim relevantnim informacijama.</p> <p>5. Nadležna tijela države članice domaćina mogu također zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana, za svaki slučaj u kojem se pružaju usluge ili za svakog pružatelja usluga, da dostave informacije o zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga, primjerenom ponašanju pružatelja usluga, i nepostojanju bilo kakvog kršenja važećih pravila. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana</p>			
---	--	--	--

<p>osiguravaju te informacije u skladu s člankom 6.</p> <p>6. Obveze iz ovog stavka ne povlače za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da izvrši činjenične provjere i kontrole na državnom području države članice domaćina u kojoj se pruža usluga. Takve provjere i kontrole mogu provoditi tijela vlasti države članice domaćina na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev nadležnih tijela države članice poslovnog nastana kako je utvrđeno u članku 10. te u skladu s ovlastima nadzora koje su predviđene u nacionalnom pravu, praksi i administrativnim postupcima države članice domaćina te su u skladu s pravom Unije.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Prateće mjere</p> <p>1. Države članice, uz pomoć Komisije, poduzimaju prateće mjere kako bi razvile, olakšale i promicale razmjenu između dužnosnika zaduženih za provedbu administrativne suradnje i uzajamne pomoći kao i za praćenje poštovanja i provedbe važećih pravila. Države članice također mogu poduzeti prateće mjere kako bi pružile potporu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>obveze i aktivnosti Europske komisije</p>

<p>organizacijama koje pružaju informacije upućenim radnicima.</p> <p>2. Komisija procjenjuje potrebu za financijskom potporom kako bi dodatno poboljšala administrativnu suradnju i povećala uzajamno povjerenje pomoću projekata, uključujući promicanje razmjena odgovarajućih dužnosnika i usavršavanje, kao i razvijanje, olakšavanje i promicanje inicijativa najboljih praksi, uključujući one socijalnih partnera na razini Unije, poput razvoja i ažuriranja baza podataka ili zajedničkih internetskih stranica koje sadrže opće informacije ili informacije po sektorima o uvjetima zaposlenja koje treba poštovati i prikupljanja i procjene sveobuhvatnih podataka specifičnih za postupak upućivanja.</p> <p>Kada zaključi da takva potreba postoji, Komisija koristi, ne dovodeći u pitanje ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća u postupku donošenja proračuna, dostupne financijske instrumente koji su usmjereni na jačanje administrativne suradnje.</p> <p>3. Poštujući autonomiju socijalnih partnera, Komisija i države članice mogu osigurati odgovarajuću potporu za relevantne inicijative socijalnih partnera na razini Unije i na nacionalnoj razini koje su usmjerene na obavješćivanje</p>			
--	--	--	--

<p>poduzeća i radnika o važećim uvjetima zaposlenja utvrđenima u ovoj Direktivi i u Direktivi 96/71/EZ.</p>			
<p>POGLAVLJE IV. PRAĆENJE SUKLADNOSTI Članak 9. Administrativni zahtjevi i mjere kontrole</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 19., čl. 21. do 23.,</p>
<p>1. Države članice mogu nametnuti samo administrativne zahtjeve i mjere kontrole potrebne kako bi se osiguralo učinkovito praćenje ispunjavanja obveza navedenih u ovoj Direktivi i u Direktivi 96/71/EZ pod uvjetom da su opravdane i razmjene u skladu s pravom Unije.</p> <p>U te svrhu države članice mogu osobito uvesti sljedeće mjere:</p> <p>(a) obvezu pružatelja usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici da podnese jednostavnu izjavu odgovornim nacionalnim nadležnim tijelima najkasnije na početku pružanja usluga, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o obliku i sadržaju izjave o upućivanju radnika (NN 144/2021) članak/članci čl.1. st. 1., članci 3., 4., 5.,</p>

<p>članice domaćina, ili na drugom jeziku ili jezicima koje država članica prihvaća, a koja sadrži relevantne informacije potrebne kako bi se omogućile činjenične kontrole na mjestu rada, uključujući:</p> <p>(i.) identitet pružatelja usluga;</p> <p>(ii.) predviđeni broj upućenih radnika koje se može jasno identificirati;</p> <p>(iii.) osobe navedene u točkama (e) i (f);</p> <p>(iv.) predviđeno trajanje, datum predviđenog početka i kraja upućivanja;</p> <p>(v.) adresu/adrese mjesta rada; te</p> <p>(vi.) prirodu usluga koje opravdavaju upućivanje;</p> <p>(b) obvezu da tijekom razdoblja upućivanja učini dostupnima i/ili čuva kopije ugovora o radu u papirnatom ili elektroničkom obliku (ili sličnog dokumenta u smislu Direktive Vijeća 91/533/EEZ (13), uključujući, ako je potrebno ili važno, dodatne informacije navedene u članku 4. te Direktive), platnih lista, radnih naloga koji ukazuju na početak, kraj i trajanje dnevnog radnog vremena i dokaza o isplati plaća ili sličnih dokumenata na pristupačnom i jasno naznačenom mjestu na svojem državnom području, poput mjesta rada ili gradilišta, ili za mobilne radnike u prometnom</p>			
--	--	--	--

<p>sektoru u bazi operacija ili u vozilu s kojim se pruža usluga;</p> <p>(c) obvezu dostavljanja dokumenata navedenih u točki (b), nakon razdoblja upućivanja, na zahtjev tijela u državi članici domaćinu, u razumnom roku;</p> <p>(d) obvezu dostavljanja prijevoda dokumenata navedenih u točki (b) na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice domaćina, ili na drugi jezik ili jezike koje država članica domaćin prihvaća;</p> <p>(e) obvezu imenovanja osobe za vezu s nadležnim tijelima u državi članici domaćinu u kojoj se pružaju usluge i koja će slati i primati dokumente i/ili obavijesti, ako je potrebno;</p> <p>(f) prema potrebi, obvezu imenovanja osobe za kontakt koja djeluje kao predstavnik preko kojeg bi odgovarajući socijalni partneri mogli tražiti da pružatelj usluga započne postupak kolektivnog pregovaranja u državi članici domaćinu, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, tijekom razdoblja u kojem se pružaju usluge. Ta osoba može biti različita od osobe navedene u točki (e) i ona ne mora biti prisutna u državi članici domaćinu, ali mora biti dostupna na razuman i opravdan zahtjev;</p> <p>2. Države članice mogu nametnuti druge administrativne zahtjeve i mjere kontrole</p>			
--	--	--	--

<p>u slučaju da se pojave situacije ili novi razvoji događaja zbog kojih se čini da postojeći administrativni zahtjevi i mjere kontrole nisu dostatni ili djelotvorni za osiguravanje učinkovitog praćenja ispunjavanja obveza navedenih u Direktivi 96/71/EZ i u ovoj Direktivi, pod uvjetom da su opravdani i proporcionalni.</p> <p>3. Ništa u ovom članku ne utječe na druge obveze koje proizlaze iz zakonodavstva Unije, uključujući one koje proizlaze iz Direktive Vijeća 89/391/EEZ (14) i Uredbe (EZ) br. 883/2004 i/ili one na temelju nacionalnog prava u pogledu zaštite radnika ili zapošljavanja radnika pod uvjetom da su potonje u jednakoj mjeri primjenjive na poduzeća s poslovnim nastanom u predmetnoj državi članici te da su opravdane i proporcionalne.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da postupke i formalnosti povezane s upućivanjem radnika u skladu s ovim člankom poduzeća mogu lako provesti na način koji je prilagođen korisnicima koliko god je to moguće, na daljinu i elektroničkim putem.</p> <p>5. Države članice obavješćuju Komisiju i upoznaju pružatelje usluga o svim mjerama iz stavaka 1. i 2. koje</p>			
---	--	--	--

<p>primjenjuju ili koje su provele. Komisija obavještuje druge države članice o predmetnim odredbama. Informacije za pružatelje usluga čine se općenito dostupnima na jedinstvenoj nacionalnoj internetskoj stranici na jeziku/jezicima koji su najrelevantniji, kako je odredila država članica.</p> <p>Komisija strogo prati primjenu mjera navedenih u stavcima 1. i 2., procjenjuje njihovu sukladnost s pravom Unije te, prema potrebi, poduzima potrebne mjere u skladu sa svojim nadležnostima prema UFEU-u.</p> <p>Komisija redovito izvješćuje Vijeće o mjerama o kojima su je države članice obavijestile te, prema potrebi, o trenutnom stanju njezinih analiza i/ili procjena.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Inspekcije</p> <p>1. Države članice osiguravaju uvođenje primjerenih i učinkovitih provjera i mehanizama praćenja koji su predviđeni u skladu s nacionalnim pravom i praksom te osiguravaju da tijela određena nacionalnim zakonodavstvom provode učinkovite i odgovarajuće</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 29.</p>

<p>inspekcije na njihovom državnom području kako bi se kontroliralo i pratilo poštovanje odredbi i pravila utvrđenih u Direktivi 96/71/EZ, uzimajući u obzir relevantne odredbe ove Direktive, kako bi se time jamčila njihova pravilna primjena i provedba. Bez obzira na mogućnost provođenja nasumičnih provjera, inspekcije se temelje prvenstveno na procjeni rizika od strane nadležnih tijela. Procjena rizika može utvrditi sektore aktivnosti u kojima je na njihovom državnom području koncentrirano zapošljavanje radnika upućenih u svrhu pružanja usluga. Prilikom izrade takve procjene rizika mogu se posebno uzeti u obzir provedba velikih infrastrukturnih projekata, postojanje dugih lanaca podizvoditelja, zemljopisna udaljenost, posebni problemi i potrebe određenih sektora, prijašnji zapisi o kršenju, kao i ranjivost određenih grupa radnika.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da inspekcije i kontrole sukladnosti u sklopu ovog članka, uzimajući u obzir relevantne odredbe ove Direktive, nisu diskriminirajuće i/ili neproporcionalne.</p> <p>3. Ako postoji potreba za informacijama za vrijeme trajanja inspekcija i s obzirom na članak 4., država članica domaćin i država članica poslovnog nastana djeluju</p>			
--	--	--	--

<p>u skladu s pravilima o administrativnoj suradnji. Nadležna tijela osobito surađuju u skladu s pravilima i načelima utvrđenima u člancima 6. i 7..</p> <p>4. U državama članicama u kojima je, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, utvrđivanje uvjeta zaposlenja upućenih radnika navedenih u članku 3. Direktive 96/71/EZ te posebno minimalnih plaća, uključujući i radno vrijeme, prepušteno poslodavcima i radnicima, na odgovarajućoj razini i podložno uvjetima koje su utvrdile države članice, oni mogu također pratiti primjenu odgovarajućih uvjeta zaposlenja upućenih radnika, pod uvjetom da je zajamčena odgovarajuća razina zaštite jednaka onoj koja proizlazi iz Direktive 96/71/EZ i ove Direktive.</p> <p>5. Države članice u kojima inspektorati rada nemaju nadležnost u pogledu kontrola i praćenja uvjeta rada i/ili uvjeta zaposlenja upućenih radnika mogu, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i/ili praksom uspostaviti, izmijeniti ili održavati dogovore, postupke i mehanizme koji jamče poštovanje tih uvjeta zaposlenja, pod uvjetom da ti dogovori nude dotičnim osobama odgovarajuću razinu</p>			
--	--	--	--

<p>zaštite jednaku onoj koja proizlazi iz Direktive 96/71/EZ i ove Direktive.</p>			
<p>POGLAVLJE V. IZVRŠAVANJE Članak 11. Obrana prava — olakšavanje pritužbi — isplata zaostataka 1. Za izvršavanje obveza iz Direktive 96/71/EZ, osobito iz njezinog članka 6. te iz ove Direktive, države članice osiguravaju da postoje učinkoviti mehanizmi kojima upućeni radnici mogu izravno podnijeti pritužbu protiv svojih poslodavaca, kao i pravo pokretanja sudskih ili upravnih postupaka, također i u državi članici na čije su državno područje radnici upućeni ili su prije bili, ako takvi radnici smatraju da su pretrpjeli gubitak ili štetu zato što nisu primijenjena važeća pravila, čak i nakon prestanka odnosa u kojem se to nepoštovanje navodno dogodilo.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 24.</p>

<p>2. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje nadležnost sudova u državama članicama kako je utvrđeno, posebice, u mjerodavnim instrumentima prava Unije i/ili međunarodnim konvencijama.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se sindikati i druge treće strane, poput udruženja, organizacija i drugih pravnih subjekata koji, u skladu s kriterijima utvrđenima prema nacionalnom pravu, imaju zakoniti interes u osiguravanju poštovanja odredbi ove Direktive i Direktive 96/71/EZ, mogu uključiti, u ime upućenih radnika ili njihovog poslodavca ili kao njihova potpora, s njihovim odobrenjem u bilo koji sudski ili upravni postupak pod uvjetom da im je cilj provedba ove Direktive i Direktive 96/71/EZ i/ili primjena obveza iz ove Direktive i Direktive 96/71/EZ.</p> <p>4. Stavci 1. i 3. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje:</p> <p>(a) nacionalna pravila o rokovima za zastaru ili vremenskim ograničenjima za pokretanje sličnih postupaka, pod uvjetom da se ne smatra da onemogućuju ili pretjerano otežavaju ostvarenje tih prava;</p> <p>(b) druge nadležnosti i kolektivna prava socijalnih partnera, zaposlenika i predstavnika poslodavaca, gdje je to</p>			
--	--	--	--

<p>primjenjivo, u sklopu nacionalnog prava i/ili prakse;</p> <p>(c)nacionalna pravila postupka u predstavljanju i obrani pred sudovima.</p> <p>5. Upućeni radnici koji pokreću sudske ili upravne postupke u skladu sa stavkom 1. zaštićeni su od bilo kakvog nepovoljnog postupanja od strane poslodavca.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da je poslodavac upućenog/upućenih radnika odgovoran za sva prava koja proizlaze iz ugovornog odnosa između poslodavca i upućenog radnika.</p> <p>Države članice osobito osiguravaju uvođenje nužnih mehanizama kako bi se osiguralo da upućeni radnici mogu dobiti:</p> <p>(a)sve nepodmirene neto primitke od rada koje bi, prema važećim uvjetima zaposlenja iz članka 3. Direktive 96/71/EZ, trebalo platiti;</p> <p>(b)sve zaostatke ili povrat poreza ili doprinose socijalnom osiguranju koji su neopravdano zadržani iz njihovih plaća.</p> <p>(c)povrat prekomjernih troškova, u vezi s neto primicima od rada ili kvalitetom smještaja, koji su zadržani ili odbijeni</p>			
---	--	--	--

<p>od plaća za smještaj koji pruža poslodavac; (d) prema potrebi, neopravdano zadržani doprinosi koje poslodavac treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnera.</p> <p>Ovaj se stavak također primjenjuje u slučajevima kada su se upućeni radnici vratili iz države članice u kojoj su bili upućeni.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Odgovornost u podizvođenju</p> <p>1. Kako bi spriječile prijevare i zlouporabe, države članice mogu, nakon savjetovanja s relevantnim socijalnim partnerima, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, poduzeti dodatne mjere na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi kako bi osigurale da u lancu podizvođenja ugovaratelj čiji je poslodavac (pružatelj usluga) obuhvaćen člankom 1. stavkom 3. Direktive 96/71/EZ izravni podizvoditelj može, uz ili umjesto poslodavca, biti smatran odgovornim za upućenog radnika u odnosu na bilo kakve nepodmirene neto primitke od rada koji odgovaraju minimalnoj plaći i/ili doprinose koje treba uplatiti u zajedničke</p>	<p><i>Odgovornost u lancu podugovaranja</i></p> <p>Članak 18.</p> <p>(1) Ugovaratelj solidarno odgovara za obveze koje njegov podugovaratelj kao poslodavac ima prema svojem radniku, za potraživanja na ime dospjele, a neisplaćene plaće za obavljeni rad odnosno pružene usluge, na koju radnik ima pravo.</p> <p>(2) Radnik kojem podugovaratelj kao poslodavac nije na dan</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 31.</p>

<p>fondove ili institucije socijalnih partnerâ ako su obuhvaćeni člankom 3. Direktive 96/71/EZ.</p> <p>2. U pogledu djelatnosti spomenutih u Prilogu Direktivi 96/71/EZ države članice propisuju mjere koje osiguravaju da u lancima podizvođenja, izvoditelj čiji je poslodavac izravni podizvoditelj, odgovara upućenim radnicima, uz ili umjesto poslodavca, za poštovanje prava upućenih radnika navedenih u stavku 1. ovog članka.</p> <p>3. Odgovornost koja se spominje u stavcima 1. i 2. ograničena je na prava radnika stečena ugovornim odnosom između izvoditelja i njegovog podizvoditelja.</p> <p>4. Države članice mogu, u skladu s pravom Unije, jednako dopustiti stroža pravila o odgovornosti prema nacionalnom pravu na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi u pogledu opsega i razmjera odgovornosti u podizvođenju. Države članice također mogu, u skladu s pravom Unije, dopustiti takvu odgovornost u sektorima koji nisu navedeni u Prilogu Direktivi 96/71/EZ.</p> <p>5. Države članice mogu u slučajevima iz stavaka 1., 2. i 4. dopustiti da se</p>	<p>dospjelosti isplatio plaću za obavljeni rad odnosno pružene usluge ili dio plaće za obavljeni rad odnosno pružene usluge iz stavka 1. ovoga članka može od ugovaratelja zahtijevati isplatu u roku od 3 mjeseca nakon isteka roka u kojem je poslodavac, prema općem propisu kojim se uređuju radni odnosi, dužan dostaviti obračun plaće koju mu je dužan isplatiti a koji nije dostavio.</p> <p>(3) Ugovaratelj odgovara radniku do visine ugovorene plaće za obavljen rad odnosno pružene usluge radi ispunjenja ugovora sklopljenog između ugovaratelja i njegovog podugovaratelja.</p> <p>(4) Ugovaratelj koji je isplatio plaću radniku podugovaratelja temeljem odgovornosti utvrđene u skladu s ovim člankom ima pravo od podugovaratelja zahtijevati cijeli iznos plaćen umjesto podugovaratelja.</p>		
---	--	--	--

<p>izvoditelja koji je postupao s dužnom pažnjom kako je utvrđeno nacionalnim pravom ne smatra odgovornim.</p> <p>6. Umjesto pravila o odgovornosti navedenih u stavku 2., države članice mogu poduzeti druge odgovarajuće provedbene mjere, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom i/ili praksom, koje kod izravnog podizvođenja, omogućuju učinkovite i proporcionalne sankcije protiv izvoditelja, s ciljem rješavanja prijevare i zlouporabe u situacijama kada radnici imaju poteškoće u ostvarivanju svojih prava.</p> <p>7. Države članice izvješćuju Komisiju o mjerama poduzetima na temelju ovog članka i omogućuju općenitu dostupnost informacija na jeziku/jezicima koji su najrelevantniji te koje odabiru države članice.</p> <p>U slučaju stavka 2., informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju elemente koji utvrđuju odgovornost u lancima podizvođenja.</p> <p>U slučaju stavka 6., informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju elemente kojima se utvrđuju učinkovitost alternativnih nacionalnih mjera s</p>	<p><i>Oslobođenje od odgovornosti</i></p> <p>Članak 19.</p> <p>Ugovaratelj se oslobađa odgovornosti iz članka 18. ovoga Zakona ako je poduzeo odgovarajuće radnje kako bi od svoga podugovaratelja zatražio i dobio prije početka, odnosno tijekom trajanja obavljanja radova odnosno pružanja usluga:</p> <p>1. popis svih radnika zaposlenih na izvršavanju ugovora o pružanju usluga između ugovaratelja i podugovaratelja</p> <p>2. za svakog pojedinog radnika iz točke 1. ovoga članka: identifikacijski podatak radnika, datum početka i završetka obavljanja radova i usluga</p> <p>-</p>		
--	--	--	--

<p>obzirom na pravila o odgovornosti navedena u stavku 2..</p> <p>Komisija te informacije stavlja na raspolaganje drugim državama članicama.</p> <p>8. Komisija strogo prati primjenu ovog članka.</p>	<p>3. za vrijeme trajanja ugovora između ugovaratelja i podugovaratelja, za svakog pojedinog radnika najmanje jednom mjesečno dokaz o isplati plaće i doprinosa za obvezna osiguranja koja se isplaćuju na plaću za prethodni mjesec.</p>		
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>PREKOGRANIČNA PROVEDBA ADMINISTRATIVNIH SANKCIJA I/ILI NOVČANIH KAZNI</p> <p>Članak 13.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje načine koji jesu ili koji mogu biti predviđeni drugim zakonodavstvom Unije, načela uzajamne pomoći i uzajamnog priznavanja, kao i mjere i postupci koje donosi ovo poglavlje, primjenjuju se na prekograničnu provedbu administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni izrečenih pružatelju usluga s poslovnim nastanom u jednoj državi članici za nepoštovanje važećih pravila o upućivanju radnika u drugu državu članicu.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 1. stavci 1. do 4., čl. 34., čl.3. stavci 17. do 19.</p>

<p>2. Ovo poglavlje primjenjuje se na financijske administrativne sankcije i/ili novčane kazne, uključujući naknade i nadoplate, koje izriču nadležna tijela ili potvrđuju upravna ili sudska tijela ili, prema potrebi, koje donose sudovi nadležni za radne sporove, koji se odnose na nepoštovanje odredbi Direktive 96/71/EZ ili ove Direktive.</p> <p>Ovo poglavlje ne primjenjuje se na provedbu kazni koje ulaze u područje primjene Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP (15), Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 (16) ili Odluke Vijeća 2006/325/EZ (17).</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Imenovanje nadležnih tijela</p> <p>Svaka država članica obavješćuje Komisiju putem sustava IMI o tome koje je tijelo ili koja su tijela, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nadležno/nadležna za potrebe ovog poglavlja. Države članice mogu imenovati, ako je to nužno zbog organizacije njihovih unutarnjih sustava, jedno ili više središnjih tijela odgovornih za administrativno prosljeđivanje i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 32.</p>

<p>zaprimanje zahtjeva te za pružanje pomoći drugim relevantnim tijelima.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Opća načela — uzajamna pomoć i priznavanje</p> <p>1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev, podložno člancima 16. i 17.:</p> <p>(a) naplaćuje administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu koju izrekne nadležno tijelo u skladu sa zakonima i postupcima države članice koja podnosi zahtjev ili koju potvrdi upravno ili sudsko tijelo ili, prema potrebi, sudovi nadležni za radne sporove, i koja nije podložna daljnjem podnošenju žalbe; ili</p> <p>(b) obavještava o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna.</p> <p>Dodatno, tijelo koje prima zahtjev obavješćuje o bilo kojem drugom relevantnom dokumentu povezanom s naplatom takve sankcije i/ili novčane kazne, uključujući presudu ili konačnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 33., čl. 34., čl. 37., čl. 38.</p>

<p>odluku,koja može biti u obliku ovjerene e preslike, a koja predstavlja pravnu osnovu i pravo na provođenje zahtjeva za naplatom.</p> <p>2. Tijelo koje podnosi zahtjev osigurava da zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija ili novčana kazna bude podnesen u skladu sa zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom na snazi u toj državi članici.</p> <p>Takav zahtjev podnosi se samo kada tijelo koje podnosi zahtjev nije u mogućnosti naplatiti ili obavijestiti u skladu sa svojim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom.</p> <p>Tijelo koje podnosi zahtjev ne podnosi zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna ako se, i sve dok se, sankcija i/ili novčana kazna, kao i osnovno potraživanje i/ili instrument koji dopušta njegovu provedbu u državi članici koja podnosi zahtjev, osporavaju ili dovode u pitanje u toj državi članici.</p> <p>3. Nadležno tijelo koje prima zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili zahtjev za obavijest o</p>			
---	--	--	--

<p>odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna koja je proslijeđena u skladu s ovim poglavljem i člankom 21. priznaje zahtjev bez potrebe za dodatnim formalnostima te odmah poduzima potrebne mjere za njegovo izvršenje, osim ako se tijelo koje prima zahtjev odluči pozvati na jedan od razloga za odbijanje koji su navedeni u članku 17.</p> <p>4. U svrhu naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna, nadležno tijelo koje prima zahtjev postupa u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom koji su na snazi u državi članici koja prima zahtjev i koji se primjenjuju na isto ili, ako isto ne postoji, slično kršenje ili odluku.</p> <p>U skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom države članice koja prima zahtjev, smatra se da obavijest o odluci kojom tijelo koje prima zahtjev izriče administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu i zahtjev za naplatom, imaju isti učinak kao da ih je izdala država članica koja podnosi zahtjev.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjev za naplatu ili obavijest</p> <p>1. Zahtjev tijela koje podnosi zahtjev u vezi s naplatom administrativne sankcije i/ili novčane kazne, kao i obavijesti o odluci o takvoj sankciji i/ili novčanoj kazni izvršava se bez nepotrebnog odlaganja putem ujednačenog instrumenta te se u zahtjevu navodi barem:</p> <p>(a) ime i poznatu adresu primatelja, kao i sve druge važne podatke ili informacije za identifikaciju primatelja,</p> <p>(b) sažetak činjeničnog stanja i okolnosti kršenja, prirodu kršenja i odgovarajuća pravila koja se primjenjuju;</p> <p>(c) instrument koji dopušta izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev i sve druge važne informacije ili dokumente, uključujući one sudske prirode, o potraživanju, administrativnoj sankciji i/ili novčanoj kazni; te</p> <p>(d) ime, adresu i druge podatke za kontakt nadležnog tijela odgovornog za procjenu administrativne sankcije i/ili novčane kazne i, ako je drukčije, nadležnog tijela kod koje se mogu dobiti daljnje informacije o sankciji</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 39., čl. 38., čl. 40. st.4.</p>
--	--	----------------------	--

<p>i/ili novčanoj kazni ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja ili odluke koja je izriče.</p> <p>2. Uz ono što je navedeno u stavku 1., u zahtjevu se navodi:</p> <p>(a) u slučaju obavješćivanja o odluci, svrhu obavijest i razdoblje unutar kojeg se provodi;</p> <p>(b) u slučaju zahtjeva za naplatom, datum kada je presuda ili odluka postala izvršiva ili konačna, opis prirode i iznosa administrativne sankcije i/ili novčane kazne, sve datume važne za postupak izvršenja, uključujući ako je, te na koji način, presuda ili odluka dostavljena tuženiku/tuženicama i/ili donesena u odsustvu tuženika, potvrdu tijela koje podnosi zahtjev da sankcija i/ili novčana kazna ne podliježe bilo kakvom daljnjem pravu na žalbu, kao i osnovno potraživanje u odnosu na koje je zahtjev podnesen, te njegove različite sastavnice.</p> <p>3. Tijelo koje prima zahtjev poduzima sve potrebne korake kako bi obavijestilo pružatelja usluga o zahtjevu za naplatom ili odluci kojom se izriče administrativna sankcija ili novčana kazna i relevantnim dokumentima, prema potrebi, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i/ili praksom</p>			
--	--	--	--

<p>što prije moguće, te najkasnije unutar mjesec dana od primitka zahtjeva.</p> <p>Tijelo koje prima zahtjev što prije moguće obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o:</p> <p>(a)akciji poduzetoj na njegov zahtjev za naplatom i obavješćivanjem te, detaljnije, datum na koji je primatelj zahtjeva obaviješten;</p> <p>(b)razlozima za odbijanje, ako odbije provesti zahtjev za naplatom administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijestiti o odluci kojom se izriče administrativna sankcija i/ili novčana kazna u skladu s člankom 17.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Razlozi za odbijanje</p> <p>Tijelo koje prima zahtjev nije obvezno provesti zahtjev za naplatom ili obavijest ako zahtjev ne sadrži informacije navedene u članku 16. stavcima 1. i 2., ako je nepotpun ili očito ne odgovara temeljnoj odluci.</p> <p>Uz to, tijelo koje prima zahtjev može odbiti izvršiti zahtjev za naplatom u sljedećim okolnostima:</p> <p>(a)nakon ispitivanja od strane nadležnog tijela koje prima zahtjev očito je da predviđeni troškovi ili sredstva</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 40.</p>

<p>potrebna za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne nisu razmjerni u odnosu na iznos koji treba biti naplaćen ili bi uzrokovali znatne poteškoće;</p> <p>(b) iznos ukupne financijske sankcije i/ili novčane kazne je ispod [350] EUR ili je jednak tom iznosu;</p> <p>(c) nepoštovanja temeljnih prava i sloboda tuženikâ te pravnih načela koja se na njih primjenjuju, kako je utvrđeno u ustavu države članice koja prima zahtjev.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Suspenzija postupka</p> <p>1. Ako za vrijeme trajanja postupka naplate ili obavijesti, pružatelj usluga ili zainteresirana strana dovede u pitanje ili podnese žalbu na administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu i/ili osnovno potraživanje, prekogranični postupak izvršenja izrečene sankcije i/ili novčane kazne suspendira se do donošenja odluke odgovarajućeg nadležnog tijela u državi članici koja podnosi zahtjev za to pitanje.</p> <p>Svako dovodenje u pitanje ili podnošenje žalbe poduzima se kod odgovarajućeg nadležnog tijela u državi članici koja podnosi zahtjev.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 41., čl. 43.</p>

<p>Tijelo koje podnosi zahtjev bez odlaganja o osporavanju obavješćuje tijelo koje prima zahtjev.</p> <p>2. Sporovi oko provedbenih mjera provedenih u državi članici koja prima zahtjev ili oko valjanosti obavijesti koju podnosi tijelo koje prima zahtjev podnose se nadležnom tijelu ili sudskom tijelu predmetne države članice u skladu s njezinim zakonima i propisima.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Troškovi</p> <p>1. Iznosi naplaćeni s obzirom na kazne i/ili novčane kazne iz ovog poglavlja uplaćuju se tijelu koje prima zahtjev.</p> <p>Tijelo koje prima zahtjev naplaćuje iznose u valuti svoje države članice, u skladu sa zakonima, drugim propisima te administrativnim postupcima ili praksama koji se u toj državi članici primjenjuju na slična potraživanja.</p> <p>Tijelo koje prima zahtjev u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom, prema potrebi, preračunava sankciju i/ili novčanu kaznu u valutu države članice koja prima zahtjev primjenjujući tečaj</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 42.</p>

<p>koji je vrijedio na dan kada je sankcija ili novčana kazna izrečena.</p> <p>2. Države članice međusobno ne potražuju naknadu troškova nastalih zbog pružanja bilo kakve uzajamne pomoći u skladu s ovom Direktivom ili zbog njezine primjene.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja nacionalnih odredbi donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe i poštovanja. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama najkasnije do 18. lipnja 2016. One bez odlaganja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama ovih odredbi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci članci 46. i 47.</p>

<p>Članak 21.</p> <p>Informacijski sustav unutarnjeg tržišta</p> <p>1. Administrativna suradnja i uzajamna pomoć između nadležnih tijela država članica predviđena člancima 6. i 7., člankom 10. stavkom 3. te člancima od 14. do 18. provodi se putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012.</p> <p>2. Države članice mogu primjenjivati bilateralne sporazume ili dogovore koji se odnose na administrativnu suradnju i uzajamnu pomoć između njihovih nadležnih tijela s obzirom na primjenu i praćenje uvjeta zaposlenja primjenjivih na upućene radnike navedene u članku 3. Direktive 96/71/EZ, sve dok ti sporazumi ili dogovori ne utječu negativno na prava i obveze predmetnih radnika i poduzeća.</p> <p>Države članice obavješćuju Komisiju o bilateralnim sporazumima i/ili dogovorima koje primjenjuju i čine tekst tih bilateralnih sporazuma opće dostupnim.</p> <p>3. U kontekstu bilateralnih sporazuma ili dogovora navedenih u stavku 2., nadležna tijela država članica koriste</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (NN 128/2020) članak/članci čl. 26. st. 6., čl. 36.
---	--	---------------	---

<p>sustav IMI što je više moguće. U svakom slučaju, kada je nadležno tijelo u jednoj od predmetnih država članica koristilo sustav IMI, on se koristi kada je to moguće za sve potrebne naknadne aktivnosti.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012</p> <p>U Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„6.Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (18): Članak 4.</p> <p>7.Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provođenju Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“). (19): Članci 6., 7., članak 10. stavak 3. i članci od 14. do 18.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>ne odnosi se na obveze države članice</p>

<p>Članak 23.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 18. lipnja 2016. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o obliku i sadržaju izjave o upućivanju radnika (NN 144/2021) članak/članci čl. 2.
<p>Članak 24.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Komisija preispituje primjenu i provedbu ove Direktive.</p> <p>Najkasnije do 18. lipnja 2019. Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni i provedbi ove Direktive i prema</p>		Nije potrebno preuzimanje	obveze Europske komisije

<p>potrebi daje odgovarajuće prijedloge izmjena.</p> <p>2. Nakon savjetovanja s državama članicama i, prema potrebi, socijalnim partnerima na razini Unije, Komisija u svojem preispitivanju osobito ocjenjuje:</p> <p>(a) nužnost i primjerenost činjeničnih elemenata za utvrđivanje istinskog upućivanja, uključujući mogućnosti izmjena postojećih ili definiranja mogućih novih elemenata koje treba uzeti u obzir kako bi se odredilo je li poduzeće stvarno te obavlja li trenutno upućeni radnik svoj rad, kako je navedeno u članku 4.;</p> <p>(b) dostatnost dostupnih podataka u vezi s postupkom upućivanja;</p> <p>(c) primjerenost i dostatnost primjene nacionalnih kontrolnih mjera u svjetlu iskustva sa sustavom za administrativnu suradnju i razmjenu informacija te njegove učinkovitosti, razvoja ujednačenijih, standardiziranih dokumenata, uspostave zajedničkih načela ili standarda za inspekcije na području upućivanja radnika kao i tehnološkog razvoja, kao što je navedeno u članku 9.;</p> <p>(d) odgovornost i/ili provedbene mjere uvedene da bi se osiguralo poštovanje važećih pravila i učinkovita zaštita</p>			
--	--	--	--

<p>prava radnika u lancima podizvođenja kao što je navedeno u članku 12.;</p> <p>(e) primjenu odredbi o prekograničnoj provedbi finansijskih administrativnih sankcija i novčanih kazni, osobito s obzirom na iskustva s tim sustavom i njegove učinkovitosti, kao što je utvrđeno u poglavlju VI.;</p> <p>(f) korištenje bilateralnih sporazuma ili dogovora u vezi sa sustavom IMI, uzimajući u obzir, prema potrebi, izvješće spomenuto u članku 25. stavku 1. Uredbe(EU) br. 1024/2012.</p> <p>(g) mogućnost prilagodbe rokova utvrđenih u članku 6. stavku 6. za pružanje informacija koje traže države članice ili Komisija s ciljem smanjivanja tih rokova, uzimajući u obzir napredak postignut u funkcioniranju i uporabi sustava IMI.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>određuje stupanje na snagu Direktive</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>određuje adresate</p>
<p>Zajednička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o članku 4. stavku 3. točki (g)</p> <p>Je li radno mjesto na kojem je privremeno upućeni radnik obavljao svoj posao u okviru pružanja usluga bilo popunjeno istim ili drugim upućenim radnikom u bilo kojem prethodnom razdoblju predstavlja tek jedan od mogućih čimbenika koje se, u slučaju sumnje, treba uzeti u obzir pri pripremi sveukupne procjene činjeničnog stanja.</p> <p>Sama činjenica da se može raditi o jednom od čimbenika nikako se ne bi trebala tumačiti kao zabrana da upućenog radnika zamijeni drugi upućeni radnik niti kao prepreka takvoj mogućoj zamjeni koja posebice može biti svojstvena uslugama koje se pružaju sezonski, ciklički ili opetovano.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>zajednički stav nije dio Direktive već njen komplementarni dio, no u nacionalno zakonodavstvo je prenesen putem prijenosa drugih članaka Direktive</p>